Edmond Bordeaux Szekely
LITERATURA ESENIANĂ
Învăţăturile Alesului şi Evanghelia Eseniană a Păcii

Cuprins:
01 - PREFAŢĂ – pag 1
02 – COMUNIUNILE ESENIENE – pag 2
03 – DARUL VIEŢII ÎN UMILA IARBĂ – pag 7
04 – PACEA ÎNŞEPTITĂ – pag 13
05 – CURENŢII SACRI – pag 20

Evanghelia Eseniană a păcii

01 – PREFAŢĂ

Era în 1928 când Edmond Bordeaux Szekely a publicat pentru prima oară traducerea sa a Cărţii întâi a Evangheliei Eseniene a Păcii, un manuscris vechi pe care îl găsise în Arhivele Secrete ale Vaticanului ca rezultat al răbdării fără limite, al erudiţiei fără cusur, şi al intuiţiei infailibile, o poveste reprodusă în cartea sa.

Descoperirea Evangheliei Eseniene a Păcii. Versiunea engleză a acestui vechi manuscris a apărut în 1937, şi de atunci, micul volum a călătorit prin toată lumea, apărând în diverse limbi, şi de atunci câştigând din ce în ce mai mulţi cititori, până acum, deşi fără publicitate, numai în Statele Unite s-au vândut peste un milion de copii. Nu au trecut cincizeci de ani după prima traducere în franceză că au apărut şi Cartea a Doua şi a Treia, şi acestea au devenit la rândul lor opere clasice ale literaturii eseniene.

Cartea a Patra, învăţăturile Alesului, va veni ca o surpriză pentru acei cititori care ştiu de moartea Dr. Szekely în 1979. Dacă aş fi fost şi psiholog, sau învăţat, sau arheolog, aş fi putut să dau o explicaţie. Dar nu sunt decât al său famulus amanuensis, şi instrucţiunile pe care mi le-a lăsat au fost clare şi explicite: „La doi ani după moartea mea, vei publica Cartea a Patra a Evangheliei Eseniene a Păcii”. Asta a fost tot, şi acum îi duc la îndeplinire dorinţa.

Această Carte a Patra, învăţăturile Alesului, reprezintă încă un fragment al manuscrisului complet care există în limba arameică în Arhivele Secrete ale Vaticanului şi în slavona veche în Biblioteca Regală a Habsburgilor (acum proprietatea guvernului austriac). Cât despre motivul amânării publicării ei, nu pot decât să presupun că Dr. Szekely şi-a dorit realitatea vie a acestor adevăruri fără vârstă, neîntinate nici de prezenţa traducătorului. El spunea în prefaţa sa a primei ediţii londoneze a Cărţii întâi în 1937 că „Am publicat această parte înaintea restului, pentru că este partea de care umanitatea suferindă are cea mai mare nevoie astăzi". Poate, în acelaşi fel, lumea apăsată de patruzeci şi patru de ani mai târziu are nevoie de acest volum din Evanghelia Esenianã a Păcii.

Din nou cuvintele Dr. Szekely: „Nu avem nimic de adăugat la acest text. Vorbeşte de la sine. Cititorul care studiază cu concentrare paginile care urmează, va simţi eterna vitalitate şi puternica evidenţă a acestor adevăruri profunde de care omenirea are nevoie astăzi mai urgent ca niciodată".

„Şi adevărul va mărturisi despre el însuşi".

Norma Nilsson Bordeaux, Orosi, Costa Rica, 1981

02 – COMUNIUNILE ESENIENE

Şi a fost să fie că Iisus a adunat pe Fiii Luminii pe malul râului, ca să le reveleze ceea ce a fost ascuns; căci au trecut şapte ani, şi fiecare a fost roditor pentru adevăr, aşa cum floarea se deschide din boboc când îngerii soarelui şi al apei îl aduc la vremea înfloririi.

Şi toţi erau diferiţi unul de altul, unii erau mai în vârstă, şi alţii aveau încă roua tinereţii pe obrajii lor, şi câţiva au fost înălţaţi conform cu tradiţiile taţilor lor, şi alţii nu ştiau cine fuseseră tatăl şi mama lor. Dar toţi împărtăşeau limpezimea ochilor şi supleţea trupului, căci acestea erau semne că de şapte ani ei umblaseră împreună cu Îngerii Mamei Pământeşti şi îi ascultaseră legile. Şi timp de şapte ani îngerii necunoscuţi ai Tatălui Ceresc îi învăţau în orele lor de somn. Şi acum venise ziua când ei urmau să intre în Frăţia Alesului şi să cunoască învăţăturile ascunse ale Bătrânilor, chiar şi cele ale lui Enoh şi de mai înainte.

Şi Iisus i-a condus pe Fiii Luminii la un copac străvechi, şi acolo a îngenuncheat la locul unde rădăcinile, noduroase şi albite de ani, se întindeau peste marginea râului. Fii Luminii au îngenuncheat şi ei, şi au atins cu respect trunchiul bătrânului copac, căci fuseseră învăţaţi că copacii sunt Fraţii Fiilor Oamenilor. Căci mama lor este aceeaşi.

Mama Pământească, al cărui sânge curge în seva copacului şi în trupul Fiului Omului. Şi tatăl lor este acelaşi, Tatăl Ceresc, ale cărui legi sunt scrise în ramurile copacului, şi ale cărui legi sunt gravate pe fruntea Fiului Omului.

Şi Iisus şi-a întins mâinile către copac, şi a spus: „Priviţi, Copacul

Vieţii, care stă în mijlocul Mării Eterne. Priviţi nu numai cu ochii trupului, ci vedeţi cu ochii spiritului Copacul Vieţii la izvorul curenţilor curgători; la un izvor viu într-un ţinut al secetei. Priviţi grădina eternă a minunilor, şi în centrul ei Copacul Vieţii, taina tainelor, ridicând ramuri eterne pentru plantare eternă, pentru a cufunda rădăcinile lor în curentul vieţii dintr-un izvor etern. Vedeţi cu ochii spiritului îngerii zilei şi îngerii nopţii care păzesc fructele cu flăcări de Lumină Eternă arzând în toate direcţiile.

„Priviţi, o fii ai Luminii, ramurile Copacului Vieţii ajungând până în

Împărăţia Tatălui Ceresc. Şi priviţi rădăcinile Copacului Vieţii coborând în sânul Mamei Pământeşti. Căci Fiul Omului este înălţat la înălţime eternă şi păşeşte prin minunile câmpiei; căci doar Fiul

Omului cară în trupul său rădăcinile Copacului Vieţii; aceleaşi rădăcini care sunt alăptate de la sânul Mamei Pământeşti; şi doar Fiul

Omului cară în spiritul său ramurile Copacului Vieţii; aceleaşi ramuri care ajung până la cer, şi chiar până în împărăţia Tatălui Ceresc.

„Şi timp de şapte ani aţi lucrat ziua cu Îngerii Mamei Pământeşti, şi timp de şapte ani aţi dormit în braţele Tatălui Ceresc. Şi acum mare va fi răsplata voastră, şi vi se va dărui darul limbilor, prin care vă puteţi atrage întreaga putere a Mamei voastre Pământeşti, şi să aveţi putere asupra îngerilor şi domeniului ei pe tot cuprinsul împărăţiei ei; ca voi să vă puteţi atrage gloria orbitoare a Tatălui vostru Ceresc, ca să puteţi porunci îngerilor lui şi să intraţi în viaţa veşnică în împărăţiile cereşti.

„Şi timp de şapte ani aceste cuvinte nu v-au fost dăruite vouă, căci cel ce foloseşte darul limbilor ca să caute bogăţii, sau ca să-şi domine duşmanii, nu va mai fi un Fiu al Luminii, ci doar un pui al satanei şi o creatură a întunericului.

Căci doar apa pură poate oglindi lumina soarelui; şi apa care a devenit plină de murdărie nu poate reflecta nimic. Şi când trupul şi spiritului Fiului Omului au mers împreună cu Îngerii Mamei Pământeşti şi ai Tatălui Ceresc timp de şapte ani, atunci el este ca râul curgând sub lumina soarelui de amiază, oglindind mai departe luminile orbitoare ale strălucitoarelor nestemate.

„Ascultaţi-mă, Fii ai Luminii, căci vă împart darul limbilor, căci vorbind cu Mama voastră Pământească dimineaţa, şi cu Tatăl vostru

Ceresc seara, puteţi merge aproape şi tot mai aproape de unitate cu împărăţiile pământului şi ale cerului, acea unitate pentru care Fiul

Omului este menit de la începutul timpurilor.

„Vă voi face cunoscute lucruri adânci şi tainice. Adevăr grăiesc vouă, toate lucrurile există prin Dumnezeu şi nu este niciunul în afara lui. Îndreptaţi-vă inimile, aşadar, pentru a putea merge pe căile cele drepte, unde este prezenţa sa.

„Când deschideţi ochii dimineaţa, chiar înainte ca trupul vostru să fi fost chemat de Îngerul Soarelui, spuneţi-vă aceste cuvinte, lăsându-le ca un ecou în spiritul vostru; căci vorbele sunt ca frunzele moarte când nu există viaţa spiritului în ele. Spuneţi, atunci, aceste cuvinte: „Intru în infinita şi eterna grădină a tainei, spiritul meu în unitate cu Tatăl Ceresc, trupul meu în unitate cu Mama

Pământească, inima mea în armonie cu Fraţii mei, Fii Oamenilor, dedicându-mi spiritul, trupul, şi inima mea sfintei, purei şi izbăvitoarei învăţături, chiar acea învăţătură care din vechime i-a fost cunoscută lui Enoh".

„Şi după ce aceste cuvinte au intrat în spiritul vostru, în prima dimineaţă după Sabat, spuneţi aceste cuvinte: „Mama Pământească şi cu mine una suntem. Suflarea ei este suflarea mea; sângele ei este sângele meu; oasele ei, carnea ei, măruntaiele ei, ochii şi urechile ei, sunt oasele mele, carnea mea, măruntaiele mele, ochii şi urechile mele.

Niciodată nu o voi lua în deşert, şi ea mereu îmi va hrăni şi susţine trupul". Şi veţi simţi puterea Mamei Pământeşti curgând prin trupul vostru la fel ca râul când este înghiţit de ploi şi curge repede cu mare zgomot.

„Şi în a doua dimineaţă după Sabat, spuneţi aceste cuvinte:

„Înger al Pământului, fă-mi sămânţa roditoare, şi cu puterea ta dă viaţă trupului meu". Aşa cum sămânţa voastră creează o nouă viaţă, aşa curge prin pământ sămânţa Îngerului Pământului; în iarbă, în sol, în toate lucrurile vii care cresc din pământ. Să ştiţi, o fi ai Luminii, ca acelaşi înger al Pământului care transformă sămânţa voastră în fii, transformă şi mica ghindă în puternicul stejar, şi face grâul purtător de sămânţă să crească pentru pâinea Fiului Omului. Şi sămânţa trupului vostru nu are nevoie să intre în trupul unei femei pentru a crea viaţă; prin puterea Îngerului Pământului poate crea viaţa spiritului înăuntru, ca şi viaţa trupului în afară.

„Şi în a treia dimineaţă după Sabat, spuneţi aceste cuvinte:

„Înger al Vieţii, intră cu putere în mădularele trupului meu". Şi cu aceste cuvinte îmbrăţişaţi Copacul Vieţii, precum îmbrăţişez acest stejar, şi veţi simţi puterea Îngerului Vieţii curgând către braţele voastre, şi către picioarele voastre, şi către toate părţile trupului vostru, aşa cum seva curge în copac primăvara, chiar aşa cum iese din trunchiul copacului, aşa şi Îngerul Vieţii vă va inunda trupul cu puterea Mamei Pământeşti.

„Şi în a patra dimineaţă după Sabat, spuneţi aceste cuvinte:

„Înger al Bucuriei, coboară pe pământ, aducând frumuseţe şi încântare tuturor copiilor Mamei Pământeşti şi ai Tatălui Ceresc". Şi veţi intra în câmpiile de flori după ploaie şi veţi mulţumi Mamei

Pământeşti pentru dulcele odor al bobocilor; căci adevărat vă spun, o floare nu are niciun alt sens decât să aducă bucurie în inima Fiului

Omului. Şi veţi asculta cu urechi noi la cântecul pasărilor, şi veţi vedea cu ochi noi culorile soarelui la apusul şi răsăritul său; şi toate aceste daruri ale Mamei Pământeşti vă vor prilejui bucurie în inimile voastre. Şi veţi cunoaşte că nimeni nu vine în faţa Tatălui Ceresc dacă nu este lăsat de Îngerul Bucuriei să treacă; căci în bucurie a fost creat

pământul, şi în bucurie Tatăl Ceresc şi Mama Pământească au dat naştere Fiului Omului.

„Şi în a cincea dimineaţă după Sabat, spuneţi acest cuvinte:

„Înger al Soarelui, intră în trupul meu şi lasă-mă să mă îmbăiez în focul vieţii". Şi veţi simţi razele soarelui răsărind intrând în punctul central al trupului vostru, în centru unde îngerii zilei şi nopţii se amestecă, şi puterea soarelui va fi a voastră să o îndreptaţi către orice parte a trupului vostru, ca îngerii să locuiască înăuntru.

„Şi în a şasea dimineaţă după Sabat, spuneţi aceste cuvinte:

„Înger al Apei, intră în sângele meu şi dă trupului meu Apa Vieţii". Şi veţi simţi, precum curentul grăbit al râului, puterea Îngerului Apei cum intră în sângele vostru, şi ca pârâiaşul unui curent, trimite puterea Mamei Pământeşti prin sângele vostru către toate părţile trupului vostru. Şi va fi pentru vindecare, căci puterea Îngerului Apei este foarte mare, şi când vorbiţi cu ea, ea vă va trimite puterea ei oriunde îi cereţi, căci atunci când îngerii lui Dumnezeu locuiesc în

Fiul Omului, toate lucrurile sunt posibile.

„Şi în a şaptea dimineaţă după Sabat, spuneţi aceste cuvinte:

„Înger al Aerului, intră cu suflarea ta şi dă trupului meu Aerul

Vieţii". Să ştiţi, o fi ai Luminii, că Îngerul Aerului este mesagerul

Tatălui Ceresc, şi nimeni nu poate veni în faţa lui Dumnezeu dacă Îngerul Aerului nu îl lasă să treacă. Aşa cum nu ne gândim la îngerul

Aerului atunci când respirăm, căci respiram fără să ne gândim, aşa cum fiii întunericului îşi trăiesc viaţa fără să gândească. Dar când puterea vieţii intră în cuvintele voastre şi în suflarea voastră, atunci de fiecare dată când invocaţi Îngerul Aerului, invocaţi şi îngerii necunoscuţi ai Tatălui Ceresc, şi vă veţi apropia din ce în ce mai mult de împărăţiile cereşti.

„Şi în seara de Sabat, spuneţi aceste cuvinte: „Tatăl Ceresc şi cu mine una suntem". Şi vă veţi îmbăia în lumina stelelor, şi Tatăl

Ceresc vă va ţine în mâna lui şi va stârni un izvor de cunoaştere în voi; o fântână de putere, din care curg ape vii, o revărsare de iubire şi de atotînţelepciune, ca splendoarea Luminii Eterne. Şi într-o zi ochii spiritului vostru se vor deschide, şi veţi cunoaşte toate lucrurile.

„Şi în prima seară după Sabat, spuneţi aceste cuvinte: „Înger al Vieţii Eterne, coboară asupra mea şi dă viaţă veşnică spiritului meu". Şi închideţi ochii, Fii ai Luminii, şi în somn contemplaţi unitatea vieţii de pretutindeni. Căci adevăr grăiesc vouă, în orele de zi picioarele noastre sunt pe pământ şi nu avem aripi cu care să zburăm. Dar spiritele noastre nu sunt legate de pământ, şi odată cu venirea nopţii ne depăşim ataşamentul faţă de pământ şi ne alăturăm celor ce sunt eterne. Căci Fiul Omului nu este doar ceea ce pare a fi, şi doar cu ochii spiritului putem vedea acele fire aurii care ne leagă cu viaţa de pretutindeni.

„Şi în a doua seară după Sabat, spuneţi aceste cuvinte: „Înger al Muncii Creatoare, coboară pe pământ şi dă abundenţă tuturor Fiilor Oamenilor. „Căci acest cel mai puternic dintre Îngerii Tatălui Ceresc este cauza mişcării, şi doar în mişcare este viaţă. Lucraţi, Fii ai Luminii, în grădina Fraternităţii pentru a crea împărăţia cerurilor pe pământ. Şi aşa cum lucraţi, tot astfel Îngerul Muncii Creatoare va hrăni şi va coace sămânţa spiritului vostru, ca să-L puteţi vedea pe Dumnezeu.

„Şi în a treia seara după Sabat, spuneţi aceste cuvinte: „Pace, pace, pace, înger al Păcii, fii mereu pretutindeni". Căutaţi îngerul Păcii în tot ceea ce este viu, în tot ceea ce faceţi, în fiecare cuvânt pe care-l spuneţi. Căci pacea este cheia cunoaşterii, a tuturor tainelor, a întregii vieţi. Acolo unde nu este pace, acolo domneşte Satana. Şi fiii întunericului râvnesc mai mult decât orice să răpească Fiilor Luminii pacea lor. Mergeţi, atunci, în noaptea asta spre făgaşul de aur al luminii care este veşmântul Îngerului Păcii. Şi întoarceţi dimineţii pacea lui Dumnezeu care este dincolo de înţelegere, cu a cărui pace perfectă puteţi alina inimile Fiilor Oamenilor.

„Şi în a patra seară după Sabat, spuneţi aceste cuvinte: „Înger al Puterii, coboară asupra mea şi umple-mi toate faptele cu putere".

Adevărat vă spun, aşa cum nu poate exista viaţă pe pământ fără soare, tot astfel nu există nici viaţă a spiritului fără Îngerul Puterii.

Ceea ce gândiţi şi simţiţi, acestea sunt ca scripturile moarte, care sunt doar cuvinte pe o pagină, sau ca graiul mort al morţilor. Dar

Fiii Luminii nu vor gândi numai, nu vor simţi numai, dar vor şi face, şi faptele lor vor umple gândurile şi sentimentele lor, aşa cum fructul auriu al verii dă sens frunzelor verzi ale primăverii.

„Şi în a cincea seară după Sabat, spuneţi aceste cuvinte: „Înger al Iubirii, coboară asupra mea şi umple cu iubire toate sentimentele mele”. Pentru că prin iubire Tatăl Ceresc şi Mama Pământească şi

Fiul Omului devin una. Iubirea este eternă. Iubirea este mai puternică decât moartea. Şi în fiecare seară Fiii Luminii ar trebui să se îmbăieze în apa sfântă a Îngerului Iubirii, ca dimineaţa să îi boteze pe Fiii Oamenilor cu fapte binevoitoare şi vorbe delicate. Căci atunci când inima Fiului Luminii este îmbăiată în iubire, doar cuvinte frumoase şi delicate poate spune.

„Şi în a şasea seară după Sabat, spuneţi aceste cuvinte: „Înger al înţelepciunii, coboară asupra mea şi umple cu înţelepciune toate gândurile mele”. Să ştiţi, Fii ai Luminii, că gândurile voastre sunt la fel de puternice ca şi trăsnetul fulgerului care spintecă furtuna şi face bucăţi puternicul copac. Pentru asta a trebuit să aşteptaţi şapte ani pentru a învăţa cum să vorbiţi cu îngerii, căci nu cunoaşteţi puterea gândurilor voastre. Folosiţi, aşadar, înţelepciunea în tot ceea ce gândiţi şi spuneţi şi faceţi. Adevărat vă spun, ceea ce este făcut fără înţelepciune este ca şi calul fără călăreţ, cu gura spumegând şi ochii sălbatici, alergând nebuneşte spre o prăpastie căscată. Dar când

Îngerul înţelepciunii vă guvernează faptele, atunci aveţi calea deschisă către tărâmuri necunoscute, şi ordinea şi armonia vă guvernează vieţile.

„Şi acestea sunt comuniunile cu îngerii care îi sunt daţi Fiului

Luminii, care cu trupurile purificate de Mama Pământească şi cu spiritele purificate de Tatăl Ceresc, pot comanda şi servi îngerii, continuu, de la o perioadă la alta, în circuitele zilei, şi în ordinea sa fixă, odată cu venirea luminii din sursa ei şi la lăsarea serii şi plecarea luminii, la plecarea întunericului şi la venirea zilei, continuu, în toate generaţiile timpului.

„Adevărul se naşte din revărsarea Luminii, falsitatea din fântâna

întunericului. Ţinutul tuturor copiilor adevărului este în mâinile

Îngerilor de Lumină astfel ca ei să poată merge pe cărările Luminii.

„Binecuvântaţi fie toţi Fiii Luminii care au tras la sorţi cu Legea, ca să meargă plini de adevăr pe toate căile lor. Fie ca Legea să vă binecuvânteze pe toţi şi să vă ferească de rău, şi să vă ilumineze inimile cu înţelepciune în lucrurile vieţii şi să vă graţieze cu cunoaşterea lucrurilor Eternului.

Şi luna crescândă a păcii s-a ridicat peste munte şi raze de lumină au scânteiat în apele râului. Şi Fii Luminii ca un singur om au îngenuncheat cu respect mulţumind pentru cuvintele lui Iisus, aşa cum au fost învăţaţi pe căile vechi ale taţilor lor, precum şi Enoh a fost învăţat bătrân fiind.

Şi Iisus a spus: „Legea a fost plantată pentru a-i răsplăti pe Copiii

Luminii cu vindecare şi pace abundentă, cu viaţă lungă, cu sămânţa roditoare de binecuvântări eterne, cu bucuria eternă în nemurirea

Luminii Eterne.

„Odată cu venirea zilei îmi îmbrăţişez mama, la venirea serii mă alătur Tatălui, şi la plecarea serii şi a dimineţii voi respira Legea lor, şi nu voi întrerupe aceste Comuniuni până la sfârşitul timpurilor".

03 – DARUL VIEŢII ÎN UMILA IARBĂ

Era în luna Thebt, când pământul era acoperit cu fire de iarbă tânără după ploaie, şi acoperirea verdelui de smarald era la fel de delicată ca şi şezutul unei copile. Şi era într-o dimineaţă plină de lumina soarelui când Iisus i-a adunat pe noii Fraţi ai Alesului roată în jurul său, ca ei să audă cu urechile lor şi să înţeleagă cu inimile lor învăţăturile taţilor lor, aşa cum au fost predate lui Enoh din vechime.

Şi Iisus stătea dincolo de nodurosul şi străvechiul copac, ţinând în mâini un mic vas de pământ; şi în vas creştea frageda iarbă de grâu, cea mai perfectă dintre toate ierburile purtătoare de seminţe. Şi gingaşa iarbă din vas radia viaţă, la fel ca iarba şi plantele care acopereau dealurile în depărtatele câmpii şi chiar dincolo. Şi Iisus a apăsat iarba în vas cu mâinile, la fel de gingaş ca şi cum ar fi atins capul unui copilaş.

Şi Iisus a spus: „Fericiţi sunteţi voi, Fii ai Luminii, căci aţi intrat pe drumul fără de moarte şi pe calea adevărului, aşa cum au făcut taţii voştri în vechime, care au fost învăţaţi de Cei Mari. Cu ochii şi urechile spiritului voi vedeţi şi auziţi priveliştile şi sunetele împărăţiei Mamei Pământeşti: cerul albastru unde locuieşte îngerul

Aerului, râul înspumat unde curge Îngerul Apei, lumina aurie care izvorăşte din Îngerul Soarelui. Şi adevărat vă spun, toate acestea sunt înăuntrul vostru, la fel ca şi în afara voastră; căci suflarea voastră, sângele vostru, focul vieţii din voi, toate una sunt cu Mama

Pământească. Dar dintre toate acestea, şi mai mult, cel mai preţios dar al Mamei voastre Pământeşti este iarba de sub picioarele voastre, chiar iarba pe care păşiţi fără să gândiţi. Umil şi blând este Îngerul Pământului, căci nu are nici aripi să zboare, nici raze aurii să străpungă ceaţa. Dar mare este puterea lui şi vastă este întinderea sa, căci acoperă pământul cu puterea lui, şi fără el Fiii Oamenilor nu ar mai exista, căci niciun om nu poate trăi fără iarba, copacii şi plantele Mamei Pământeşti. Şi acestea sunt darurile îngerului

Pământului pentru Fiii Oamenilor.

„Dar acum va voi vorbi despre lucruri tainice, căci adevăr vă spun vouă, umila iarbă este mai mult decât hrană pentru om şi animal. Îşi ascunde gloria sub o înfăţişare modestă, aşa cum s-a spus despre un conducător al bătrânilor care a vizitat satele supuşilor lui deghizat în cerşetor, ştiind ca ei ar spune mult mai multe lucruri unui astfel de om, dar ar fi înfricoşaţi în faţa Regelui lor. Aşa şi umila iarba îşi ascunde gloria sub haina ei de umil verde, şi Fii Oamenilor calcă pe ea, o ară, îşi hrănesc animalele, dar nu cunosc secretele care sunt ascunse în ea, chiar acele secrete ale vieţii veşnice în împărăţiile cereşti.

„Dar Fiii Luminii vor şti ce este ascuns în iarbă, căci le este dată ca să aducă alinare Fiilor Oamenilor. Chiar aşa suntem învăţaţi de către Mama Pământească cu această mânuţă de grâu într-un vas simplu, chiar acelaşi vas pe care îl folosiţi pentru a bea lapte şi a aduna mierea albinelor. Acum vasul este umplut cu sol negru bogat în frunze vechi şi umezit de roua dimineţii, chiar acel dar preţios al Îngerului Pământului.

„Şi am umezit o mână de pământ, în care a intrat Îngerul Apei.

Îngerul Aerului de asemenea l-a îmbrăţişat, şi Îngerul Soarelui, şi puterea celor trei îngeri l-au trezit şi pe Îngerul Vieţii în grâu, şi a încolţit şi rădăcini se năşteau în fiecare sămânţă.

„Apoi pun grâul trezit în solul Îngerului Pământului, şi puterea

Mamei Pământeşti şi a tuturor îngerilor ei au intrat în grâu, şi când soarele răsărise de patru ori seminţele deveniseră iarba. Adevăr vă spun vouă, nu există miracol mai mare decât acesta".

Şi Fraţii au privit cu respect la firele delicate de iarbă din mâinile lui Iisus, şi unul l-a întrebat: „Învăţătorule, care este secretul ierbii pe care ai ţinut-o în mână? De ce este diferită de iarba care acoperă dealurile şi munţii?"

Şi Iisus răspunse: „Nu este diferită, Fiu al Luminii. Toate ierburile, toţi copacii, toate plantele, în orice parte a lumii, toate fac parte din împărăţia Mamei Pământeşti. Dar am separat în acest vas o mică porţiune a împărăţiei Mamei voastre, ca să o puteţi atinge cu mâinile spiritului, şi astfel puterea ei să intre în trupul vostru.

„Căci adevărat vă spun, există Sfântul Curent al Vieţii care a dat naştere Mamei Pământeşti şi tuturor îngerilor ei. Acest Curent al

Vieţii este invizibil pentru ochii Fiilor Oamenilor, căci ei merg în întuneric şi nu văd îngerii zilei şi ai nopţii care îi înconjoară şi care plutesc peste ei. Dar Fiii Luminii au mers timp de şapte ani împreună cu îngerii zilei şi ai nopţii, şi acum le sunt destăinuite secretele comuniunii cu îngerii. Şi ochii spiritului vostru se vor deschide, şi veţi vedea şi auzi şi atinge Curentul Vieţii care a dat naştere Mamei voastre Pământeşti. Şi veţi intra în Curentul Sfânt al

Vieţii, şi el vă va purta cu infinită tandreţe spre viaţa veşnică în împărăţia Tatălui vostru Ceresc.

„Cum vom face noi asta, învăţătorule?" a întrebat unul uimit. „Ce taine trebuie să ştim ca să vedem şi să auzim şi să atingem acest

Curent Sfânt al Vieţii?"

Şi Iisus nu a răspuns. Dar şi-a pus mâinile în jurul firelor de iarba din vas, cu blândeţe, de parcă ar fi fost fruntea unui copil. Şi a închis ochii, şi în jurul lui erau raze de lumina, scânteind în soare, aşa cum lumina verii face lumina să tremure uşor sub un cer fără nori. Şi

Fraţii au îngenuncheat şi şi-au plecat capetele cu respect în faţa

îngerilor care au izvorât din postura şezândă a lui Iisus; şi el şedea în linişte, cu mâinile împreunate ca într-o rugăciune în jurul firelor de iarbă.

Şi nimeni nu a ştiut dacă a trecut o oră, sau un an, căci timpul a stat în loc ca şi cum întreaga creaţie şi-ar fi ţinut răsuflarea. Şi Iisus şi-a deschis ochii, şi parfumul de flori umplu aerul când vorbi Iisus:

„Aici este taina, Fii ai Luminii; aici în umila iarbă. Aici este locul de întâlnire al Mamei Pământeşti şi al Tatălui Ceresc; aici este Curentul

Vieţii care curge între Împărăţiile Pământeşti şi cele Cereşti. Puneţi mâinile în jurul delicatei ierbi a Îngerului Pământului şi veţi vedea şi auzi şi atinge puterea tuturor îngerilor".

Şi unul câte unul, fiecare dintre Fraţi a stat cu respect înaintea puterii îngerilor, ţinând în mână delicata iarbă. Şi fiecare a simţit

Curentul Vieţii intrându-i în corp cu forţa unui pârâu repede după o furtună grăbită. Şi puterea îngerilor a intrat prin mâinile lor, sus către braţele lor, şi i-a scuturat zdravăn, aşa cum vântul din nord scutură ramurile copacilor. Şi toţi se minunau de puterea din umila iarbă, că putea conţine toţi îngerii, şi împărăţiile Mamei Pământeşti şi Tatălui Ceresc. Şi ei stăteau înaintea lui Iisus, şi erau învăţaţi de către El.

Şi Iisus spuse: „Priviţi, Fii ai Luminii, umila iarbă. Vedeţi cum înăuntru se află toţi Îngerii Mamei Pământeşti şi ai Tatălui Ceresc. De acum aţi păşit în Curentul Vieţii, şi curenţii săi vă vor duce în timp către viaţă veşnică în regatul Tatălui vostru Ceresc.

„Căci în iarbă sunt toţi îngerii. Iată pe Îngerul Soarelui, aici în strălucirea verdelui firelor de grâu. Pentru că nimeni nu poate privi la soare când acesta este sus de tot, pentru că ochii Fiului Omului sunt orbiţi de lumina sa radiantă. Şi de aceea Îngerul Soarelui înverzeşte toate cărora el le dă viaţă, astfel Fiul Omului poate privi la variate umbre de verde şi să poată găsi putere şi confort în asta. Adevăr vă spun vouă, tot ceea ce este verde şi cu viaţă are puterea îngerului

Soarelui înăuntru, chiar şi aceste delicate fire de grâu tânăr.

„Şi astfel binecuvântează Îngerul Apei iarba, pentru că adevărat vă spun, este mai mult din Îngerul Apei în iarbă decât din oricare dintre ceilalţi îngeri ai Mamei Pământeşti. Căci dacă striviţi iarba în

mâini, veţi simţi apa vieţii, care este sângele Mamei Pământeşti. Şi mereu în zilele când atingeţi iarba şi intraţi în Curentul Vieţii, daţi pământului câteva picături de apă, pentru ca iarba să poată fi reînnoită prin puterea Îngerului Apei.

„Să ştiţi, de asemenea, că Îngerul Apei este în interiorul ierbii, pentru că tot ceea ce are viaţă şi este verde este casa îngerului

Apei. Puneţi-vă cu faţa aproape de iarbă, respiraţi adânc, şi lăsaţi Îngerul Aerului să intre adânc în trupul vostru. Pentru că el locuieşte în iarbă, aşa cum stejarul locuieşte în ghindă, şi aşa cum peştele locuieşte în mare.

„Îngerul Pământului este cel ce dă viaţă ierbii, aşa cum şi copilul din pântece trăieşte din hrana mamei lui, aşa şi pământul se dăruieşte bobului de grâu, făcându-l să răsară mai înalt să îmbrăţişeze pe Îngerul Aerului. Adevărat vă spun, fiecare bob de grâu care se desface către cer este o victorie împotriva morţii, unde

Satan stăpâneşte. Căci Viaţa întotdeauna începe din nou.

„Îngerul Vieţii este cel care curge printre firele de iarbă în trupul

Fiului Luminii, zguduindu-l cu puterea sa. Căci iarba este Viaţă şi

Fiul Luminii este Viaţă, şi viaţa curge între Fiul Luminii şi firele de iarbă, făcând un pod către Curentul Sfânt de Lumină care a dat naştere întregii creaţii.

„Şi când Fiul Luminii ţine în mâinile sale firele de iarbă, acolo este îngerul bucuriei care îi umple trupul cu muzică. A intra în Curentul

Vieţii este a fi una cu cântecul pasării, cu culorile florilor sălbatice, cu parfumul snopilor de spice, proaspăt secerate pe câmpie. Adevărat vă spun, când Fiul Omului nu simte bucurie în inima sa, el lucrează pentru Satan şi aduce speranţă fiilor întunericului. Nu există tristeţe în regatul Luminii, ci doar Îngerul Bucuriei. Învăţaţi, aşadar, de la delicatele fire de iarba cântecul îngerului bucuriei, astfel ca Fiii

Luminii să poată păşi alături de el mereu şi aşa să încânte inimile

Fiilor Oamenilor.

„Mama Pământească este cea care ne înzestrează cu trupurile noastre, căci suntem născuţi din ea, şi avem viaţa în ea. Astfel ea ne

procură hrana în chiar aceste fire de iarbă pe care le atingem cu mâinile. Căci adevărat vă spun, nu este doar pâinea cu care ne poate hrăni grâul. De asemenea putem mesteca bine firele, ca puterea

Mamei Pământeşti să intre în noi. Dar mestecaţi bine firele de iarbă, căci Fiul Omului are dinţi spre deosebire de acele dobitoace, şi numai când mestecăm bine firele de iarbă Îngerul Apei poate intra în sângele nostru pentru a ne da putere. Mâncaţi, atunci, Fii ai Luminii, din această iarbă perfectă de la masa Mamei voastre Pământeşti, ca zilele voastre să fie multe pe pământ, căci astfel găsiţi favoare în ochii lui Dumnezeu.

„Adevărat vă spun, Îngerul Puterii intră în voi când atingeţi

Curentul Vieţii prin firele de iarbă. Căci Îngerul Puterii este o lumină strălucitoare ce înconjoară orice lucru însufleţit, la fel cum luna este încercuită de inele radiante, şi aşa cum ceaţa se ridică de pe câmpii când soarele urcă pe cer. Şi Îngerul Puterii intră în Fiul Luminii când inima lui este pură şi când dorinţa sa este de a alina şi învăţa pe Fiii

Oamenilor. Atingeţi, atunci, firele de iarbă, şi simţiţi pe îngerul

Puterii intrând prin vârfurile degetelor voastre, urcând în corpul vostru, şi zguduindu-vă până tremuraţi cu uimire şi veneraţie.

„Să ştiţi, de asemenea, că Îngerul Iubirii este prezent în firele de iarbă, căci iubirea este în a da, şi mare este iubirea dată Fiilor

Luminii de delicatele fire de iarbă. Căci adevărat vă spun, Curentul

Vieţii curge prin orice lucru viu, şi tot ce este viu, se scaldă în

Curentul Sacru al Vieţii. Şi când Fiul Luminii atinge cu iubire firele de iarbă, tot astfel firele de iarbă îi întorc iubirea, şi îl conduc către

Curentul Vieţii unde el poate găsi viaţă veşnică. Şi aceasta Iubire nu se epuizează niciodată, căci izvorul ei este în Curentul Vieţii care se varsă în Marea Eternă, şi oricât de departe se înstrăinează Fiul

Omului de Mama sa Pământească şi de Tatăl său Ceresc, atingerea firelor de iarbă îi vor aduce mereu un mesaj de la Îngerul Iubirii; şi picioarele lui se vor scălda din nou în Curentul Sfânt al Vieţii.

„Iată, îngerul înţelepciunii guvernează mişcarea planetelor,

cercul anotimpurilor, şi creşterea în ordine a tuturor lucrurilor vii.

Astfel hotărăşte îngerul înţelepciunii comuniunea Fiilor Luminii cu

Curentul Vieţii, prin delicatele fire de iarbă. Căci adevărat vă spun, trupul vostru este sfânt, căci el se scaldă în Curentul Vieţii, care este

Ordinea Eternă.

Atingeţi firele de iarbă, Fii ai Luminii, şi atingeţi Îngerul Vieţii

Eterne. Căci dacă priviţi cu ochii spiritului, veţi vedea într-adevăr că viaţa este eternă. Acum este tânără, cu strălucirea unui nou-născut.

În curând va fi înaltă şi graţioasă, ca şi copacul plin de sevă cu primele sale fructe. Apoi va fi galbenă şi bătrână, şi îşi va pleca capul cu răbdare, aşa cum stă pe câmp după seceriş. În sfârşit, se va veşteji, căci micul vas de pământ nu poate conţine toată viaţa grâului. Dar el nu moare, căci frunzele uscate se reîntorc la îngerul

Pământului, şi el ţine planta în braţele sale şi o adoarme, şi toţi îngerii lucrează în frunzele ofilite şi iată, ele sunt schimbate şi nu mor, ci se nasc din nou cu altă înfăţişare. Şi astfel Fiii Luminii nu văd niciodată moartea, ci se regăsesc schimbaţi şi ridicaţi la viaţă veşnică.

„Şi astfel Îngerul Muncii nu doarme niciodată, căci el trimite rădăcinile grâului adânc în Îngerul Pământului, astfel încât lăstarii de verde delicat să poată învinge moartea şi împărăţia lui Satan. Căci viaţa este mişcare şi Îngerul Muncii nu stă niciodată, ci el munceşte fără încetare în via Domnului. Închideţi ochii când atingeţi iarba, Fii ai Luminii, dar nu adormiţi, căci a atinge Curentul Vieţii înseamnă a atinge ritmul etern al nepieritoarelor împărăţii, şi a vă scălda în

Curentul Vieţii este a simţi din ce în ce mai mult puterea îngerului

Muncii înăuntrul vostru, creând împărăţia Cerurilor pe Pământ.

„Pacea este darul Curentului Vieţii către Fii Luminii. De aceea ne urăm mereu „Pacea fie cu tine”. La fel face şi iarba cu trupul vostru cu sărutul Păcii. Adevărat vă spun, Pacea nu este doar absenţa războiului, căci râul paşnic se poate transforma foarte rapid într-un torent mânios, şi la fel valurile care leagănă barca o pot repede sfărâma de

stânci în bucăţi. Astfel îi aşteaptă violenţa pe Fiii luminii, când ei nu păstrează vigilenţa păcii. Atingeţi firele de iarbă, şi prin aceasta atingeţi Curentul Vieţii. Acolo veţi găsi Pacea, Pacea clădită cu puterea tuturor îngerilor. Cu aceeaşi Pace razele Luminii Sfinte vor împrăştia tot întunericul.

Când Fiii Luminii sunt una cu Curentul Vieţii, atunci puterea firelor de iarbă îi conduce către împărăţia nepieritoare a Tatălui Ceresc. Şi veţi cunoaşte mai mult din acele taine pentru care nu v-a venit vremea să le auziţi. Pentru că există alţi Curenţi ai Vieţii în veşnicele împărăţii; adevărat vă spun, împărăţiile cereşti sunt traversate peste tot de curenţi de lumină aurie, arcuindu-se departe dincolo de bolta cerului şi neavând sfârşit. Şi Fiii Luminii vor călători veşnic prin aceşti curenţi, necunoscând moartea, călăuziţi de Iubirea veşnică a

Tatălui Ceresc. Şi adevărat vă spun, toate aceste taine sunt conţinute în umila iarbă, când o atingeţi cu delicateţe şi vă deschideţi inima către Îngerul Vieţii dinlăuntru.

„Strângeţi atunci boabele de grâu şi plantaţi-le în oale mici de pământ; şi în fiecare zi, cu inima bucuroasă, împărtăşiţi cu îngerii, ca ei să vă călăuzească spre Curentul Sacru al Vieţii, şi ca voi să puteţi aduce din izvorul său etern alinare şi putere pentru Fiii Oamenilor.

Pentru că adevărat vă spun, tot ce învăţaţi, tot ce văd ochii spiritului, tot ce aud urechile spiritului, toate acestea sunt o trestie găunoasă în vânt dacă nu trimiteţi mai departe un mesaj de adevăr şi lumină Fiilor Oamenilor. Pentru că după fruct cunoaştem valoarea copacului. Şi a iubi este a învăţa pe alţii la nesfârşit, fără încetare.

Pentru că aşa au fost învăţaţi taţii voştri din vechime, chiar şi Tatăl vostru Enoh. Mergeţi acum, şi pacea fie cu voi.

„Şi Iisus a întins mâinile ţinând micul vas cu firele de iarbă tânără, ca şi cum le-ar binecuvânta, şi a păşit către dealurile pline de soare, de-a lungul malului râului, aşa cum era obiceiul tuturor Fraţilor. Şi ceilalţi l-au urmat, fiecare păstrând la sine cuvintele lui Iisus, ca pe o bijuterie de preţ la piept.

04 – PACEA ÎNŞEPTITĂ

„Pacea fie cu voi”, spuse Fratele Mai Mare salutându-i pe Fraţii

care se adunaseră pentru învăţături.

„Pacea fie cu tine", răspunseră ei; şi au mers împreună de-a lungul malului râului, căci acesta era obiceiul lor când un Frate Mai

Mare îi învăţa pe Fraţi, ca ei să poată împărtăşi învăţăturile cu Îngerii Mamei Pământeşti: al aerului, al soarelui, al apei, al pământului, al vieţii, şi al bucuriei.

Şi Fratele Mai Mare spuse Fraţilor: „V-aş vorbi despre pace, căci dintre toţi Îngerii Tatălui Ceresc, pacea este cea căreia lumea se supune cel mai mult, aşa cum un prunc obosit tânjeşte să îşi pună capul la sânul mamei. Lipsa păcii este cea care tulbură împărăţiile, chiar şi când nu sunt în război. Căci violenţa şi ostilităţile pot domni într-o împărăţie chiar şi când nu se aud sunetele de săbii lovite. Deşi armatele nu mărşăluiesc una împotriva celeilalte, tot nu este pace când Fiii Oamenilor nu se alătură îngerilor lui Dumnezeu.

Adevărat vă spun, mulţi sunt cei care nu cunosc pacea; căci ei fac război cu propriul lor trup; fac război cu propriile lor gânduri; ei nu au pace cu taţii lor, cu mamele lor, cu copiii lor; nu au pace cu prietenii şi vecinii lor; ei nu cunosc frumuseţea Sfintelor Scripturi; ei nu muncesc ziua în împărăţia Mamei lor Pământeşti, nici nu dorm noaptea în braţele Tatălui lor Ceresc. Pacea nu domneşte în ei, ei sunt veşnic însetaţi de ceea ce pe urmă le aduce doar mizerie şi durere, chiar şi acele capcane ale bogăţiei şi faimei cu care Satan îi tentează pe Fiii Oamenilor; şi ei trăiesc ignorând Legea, chiar acea

Lege Sfântă prin care trăim: calea îngerilor mamei Pământeşti şi ai

Tatălui Ceresc.

Cum putem atunci să aducem pace fraţilor noştri, învăţătorule?"

au întrebat câţiva dintre Fraţii Mai Mari, „căci am vrea ca toţi Fiii oamenilor să împărtăşească binecuvântările îngerului păcii".

Şi El a răspuns: „Adevărat, doar cel ce este împăcat cu toţi îngerii poate răspândi lumina păcii către alţii. Aşadar, mai întâi fiţi împăcaţi cu toţi Îngerii Mamei Pământeşti şi ai Tatălui Ceresc. Căci vânturile unei furtuni agită şi necăjesc apele râului, şi doar calmul care urmează le pot linişti iar. Aveţi grijă când fratele vostru cere pâine să nu îi daţi pietre. Trăiţi mai întâi în pace cu toţi îngerii, căci atunci pacea

voastră va fi ca o fântână care se umple iar şi iar prin ceea ce dă, şi cu cât daţi mai mult, cu atât mai mult vi se va da, căci astfel este Legea.

Trei sunt lucrările Fiului Omului, şi nimeni nu poate veni în faţa lui Dumnezeu fără să-l cunoască pe Îngerul Păcii în fiecare din cele trei. acestea sunt trupul său, gândurile sale, şi sentimentele sale.

Când îngerul înţelepciunii îi călăuzeşte gândurile, când Îngerul Iubirii îi purifică sentimentele, şi când faptele trupului său reflectă şi Iubirea şi înţelepciunea, atunci îngerul păcii îl conduce negreşit către tronul

Tatălui Ceresc. Şi ar trebui să se roage fără încetare ca puterea lui

Satan cu toate bolile şi necurăţeniile ei să fie aruncată din aceste trei lucrări; acea Putere şi înţelepciune pot domni în trupul, gândurile şi în sentimentele sale.

„Mai întâi Fiul Omului va căuta pacea cu propriul trup; căci trupul său este ca un lac de munte care reflectă soarele atunci când este liniştit şi clar, dar când este plin de noroi şi pietre nu reflectă nimic.

Mai întâi trebuie aruncat Satan din trup, ca îngerii lui Dumnezeu să poată intra din nou şi locui acolo înăuntru. Adevărat, pacea nu poate domni în trup dacă acesta nu este un templu al Legii Sfinte.

Aşadar, când cel ce suferă în dureri şi răni amarnice vă cere ajutorul, spuneţi-i să se reînnoiască prin post şi rugăciune. Spuneţi-i să invoce îngerul soarelui, îngerul apei şi îngerul aerului, ca ei să poată intra în trupul său şi să-l scape de puterea lui Satan.

Arătaţi-i botezul pe dinăuntru şi botezul pe dinafară. Spuneţi-i să mănânce mereu la masa Mamei noastre Pământeşti, aşternută cu darurile sale: fructele copacilor, ierburile câmpiilor, laptele bun de băut al dobitoacelor şi mierea albinelor. Nu va invoca puterea lui

Satan mâncând carnea dobitoacelor, căci cel ce ucide, îşi ucide fratele, şi astfel cine mănâncă carnea dobitoacelor ucise, mănâncă trupul morţii. Spuneţi-i să-şi prepare mâncarea la focul vieţii, şi nu la focul morţii, căci îngerii lui Dumnezeu servesc doar oameni vii.

„Şi chiar dacă nu îi vede, şi nu îi aude, şi nu-i atinge, el tot este înconjurat de puterea îngerilor lui Dumnezeu. În timp ce ochii şi

urechile lui sunt închise de ignoranţa faţă de Lege şi însetate de plăcerile lui Satan, el nu îi va vedea, nici nu-i va auzi, nici nu-i va atinge. Dar când postește şi se roagă Dumnezeului cel viu să-i alunge toate bolile şi necurăţeniile lui Satan, atunci ochii şi urechile lui se vor deschide, şi va găsi pacea.

„Pentru că nu suferă numai cel ce găzduieşte bolile lui Satan înăuntrul său, dar şi mama lui, tatăl lui, soţia lui, copiii lui, tovarăşii lui suferă de asemenea, căci niciun om nu este o insulă izolată şi puterile ce curg prin el, fie că sunt ale îngerilor sau ale lui Satan, adevărat aceste puteri fac bine sau rău celorlalţi.

„După această purtare, aşadar, rugaţi-vă Tatălui vostru Ceresc, când soarele e sus la amiază: „Tatăl nostru care eşti în Ceruri, trimite tuturor Fiilor oamenilor pe al tău înger al Păcii; şi trimite-l pe Îngerul Vieţii în trupul nostru să locuiască acolo veşnic.

„Apoi Fiul Omului va căuta pace cu propriile gânduri, ca îngerul

Înţelepciunii să-l poată călăuzi. Căci adevărat vă spun, nu există putere mai mare în cer şi pe pământ decât gândurile Fiului Omului.

Deşi nevăzute de ochii trupului, totuşi fiecare gând are putere de poate zdruncina cerurile.

„Căci nici unei alte creaturi din împărăţia Mamei Pământeşti nu-i este dată puterea gândului, căci toate creaturile ce se târăsc şi pasările ce zboară, nu trăiesc din propria lor gândire ci din a Legii ce le stăpâneşte pe toate. Doar Fiilor Oamenilor le este dată puterea gândului, chiar a acelui gând ce poate sfărâma hotarele morţii. Nu gândiţi că gândul nu are nicio putere pentru că nu poate fi văzut.

Adevărat vă spun, fulgerul ce despică puternicul stejar, sau cutremurul ce deschide crăpături în pământ, acestea sunt joacă de copil pe lângă puterea gândului. Adevărat, fiecare gând întunecat, fie că este de răutate, de mânie, sau răzbunare, acestea răspândesc distrugere ca aceea a focului măturând prin aprindere uscată sub cerul fără vânt. Dar omul nu vede măcelul, nici nu aude strigătele de îndurare ale victimelor sale, căci el e orb faţă de lumea spiritului.

„Dar când puterea aceasta este călăuzită de sfânta înţelepciune, atunci gândurile Fiului Omului îl conduc spre împărăţiile cereşti şi astfel paradisul este construit pe pământ; atunci gândurile voastre

sunt cele ce înalţă sufletele oamenilor, aşa cum apele reci ale unui curent repede va revigorează trupul în arşiţa verii.

„Când un pui de pasăre încearcă să zboare, aripile sale nu îl pot susţine, şi el cade iar şi iar pe pământ. Dar încearcă din nou şi într-o zi se ridică plutind, lăsând pământul şi cuibul său departe în urmă.

Aşa este şi cu gândurile Fiilor Oamenilor. Cu cât merge mai mult împreună cu îngerii şi le respectă legile, cu atât mai puternice îi devin gândurile în Sfânta înţelepciune. Şi adevărat vă spun, acea zi va veni când gândurile sale vor învinge chiar şi împărăţia morţii şi se vor avânta către viaţa veşnică în împărăţiile cereşti; căci cu gândurile lor călăuzite de Sfânta înţelepciune Fiii Oamenilor construiesc un pod de lumină în apropiere pentru a ajunge la Dumnezeu.

„După această purtare, aşadar, rugaţi-vă Tatălui vostru Ceresc, când soarele e sus la amiază: „Tatăl nostru care eşti în Ceruri, trimite tuturor Fiilor oamenilor pe al tău înger al Păcii; şi trimite-l gândurilor noastre pe Îngerul Puterii, ca să putem sfărâma hotarele morţii.

„Apoi Fiul Omului va căuta pace cu propriile lui sentimente; ca familia sa să se poată bucura de blândeţea lui iubitoare, chiar şi tatăl său, mama sa, copiii săi şi copiii copiilor săi. Căci Tatăl Ceresc este de o sută de ori mai măreţ decât toţi tatii după sământă şi sânge iar

Mama Pământească este de o sută de ori mai măreaţă decât toate mamele după trup, şi fraţii voştri adevăraţi sunt cei ce împlinesc voia Tatălui vostru Ceresc şi a Mamei voastre Pământeşti, şi nu fraţii voştri de sânge.

Chiar aşa, îl veţi vedea voi pe Tatăl Ceresc în tatăl vostru după sământă, şi pe Mama Pământească în mama voastră după trup, căci nu sunt oare aceştia tot copii ai Tatălui Ceresc şi ai Mamei

Pământeşti? Chiar aşa îi veţi iubi voi oare pe fraţii voştri de sânge aşa cum îi iubiţi pe toţi tatii voştri adevăraţi care merg împreună cu îngerii, căci nu sunt oare şi aceştia copii ai Tatălui Ceresc şi ai

Mamei Pământeşti? Adevărat vă spun, este mai uşor să-i iubiţi pe cei nou întâlniţi, decât pe cei din propria voastră casă, care ne-au cunoscut slăbiciunile şi ne-au auzit cuvintele de mânie, şi ne-au văzut dezbrăcaţi, căci ei ne cunosc aşa cum ne cunoaştem noi înşine, şi ne este ruşine. Atunci îl vom chema pe Îngerul Iubirii să ne intre în

sentimente, ca ele să fie purificate. Şi tot ceea ce înainte era nerăbdare şi discordie, se va transforma în armonie şi pace, aşa cum pământul uscat bea din blânda ploaie şi devine verde şi moale, fraged cu viaţă nouă.

„Căci multe şi dureroase sunt suferinţele Fiilor Oamenilor când ei nu aderă la Îngerul Iubirii. Adevărat, un om fără iubire aruncă o umbră întunecată pe oricine întâlneşte, pe mai toţi cei împreună cu care trăieşte; cuvintele lui aspre şi mânioase cad pe fraţii săi ca aerul fetid dintr-o baltă stătută. Şi cel mai mult suferă cei cu care vorbeşte, căci întunericul ce-l înconjoară îl invită pe Satan şi devaşii lui.

„Dar când îl cheamă pe Îngerul Iubirii, atunci întunericul se împrăştie, şi lumina soarelui izvorăşte din el, şi culorile curcubeului se învârtesc în jurul capului său, şi o ploaie blândă cade din degetele sale, şi el aduce pace şi putere tuturor celor ce stau lângă el.

„După această purtare, aşadar, rugaţi-vă Tatălui vostru Ceresc, când soarele e sus la amiază: „Tatăl nostru care eşti în Ceruri, trimite tuturor Fiilor oamenilor pe al tău înger al Păcii; şi trimite-l pe Îngerul Iubirii tuturor celor de-un neam şi sânge cu noi, ca pacea şi armonia să poată locui veşnic în casa noastră.

„Atunci Fiul Omului va căuta pacea cu alţi Fii ai Oamenilor, chiar şi cu fariseii şi preoţii, chiar şi cu cerşetorii şi vagabonzii, chiar şi cu regii şi guvernatorii. Căci toţi sunt Fii ai Oamenilor, oricare ar fi poziţia lor, oricare ar fi titlul lor, chiar dacă ochii lor sunt deschişi să vadă împărăţiile cereşti, sau dacă încă mai bâjbâie în beznă şi ignoranţă.

„Căci dreptatea oamenilor poate răsplăti pe cel ce nu merită şi poate pedepsi pe cel nevinovat, dar Legea Sfântă este aceeaşi pentru toţi, fie cerşetor sau rege, fie păstor sau preot.

„Căutaţi pace cu toţi Fiii Oamenilor, şi faceţi cunoscut Fraţilor

Luminii, că noi am trăit după Legea Sfântă încă din vremea lui Enoh din vechime, şi chiar dinainte. Căci nu suntem nici bogaţi, nici săraci. Şi împărţim toate lucrurile, chiar şi veşmintele noastre, şi uneltele ce le folosim să ne cultivăm pământul. Şi împreună muncim cu toţi îngerii, aducând tuturor să mănânce darurile Mamei

Pământeşti. „Căci cel mai puternic dintre Îngerii Tatălui Ceresc, Îngerul Muncii, îl binecuvântează pe fiecare om ce munceşte în felul cel

mai bun pentru el, căci atunci nu vom cunoaşte nevoia nici excesul. Adevărat, există abundenţă pentru toţi oamenii în împărăţiile Mamei Pământeşti şi a Tatălui Ceresc când fiecare om lucrează la sarcina lui; căci când un om se sustrage de la sarcina lui atunci altul trebuie să o preia, căci toate lucrurile ni se dau în împărăţiile cerului şi pământului la preţul muncii.

„Dintotdeauna au trăit Fraţii Luminii acolo unde se bucură îngerii

Mamei Pământeşti: lângă râuri, lângă copaci, lângă flori, lângă muzica păsărilor; unde soarele şi ploaia pot îmbrăţişa trupul, care este templul spiritului. Nici nu trebuie să avem de-a face cu edictele conducătorilor, nici să nu le susţinem, căci legea noastră este Legea

Tatălui Ceresc şi a Mamei Pământeşti, nici să ne supunem, căci nimeni nu conduce fără voia Domnului. Mai degrabă să ne străduim să trăim după Legea Sfântă şi mereu să întărim ce este bine în toate lucrurile; atunci împărăţia întunericului va fi schimbată cu împărăţia luminii: căci cum poate rămâne întunericul acolo unde este lumina?

„După această purtare, aşadar, rugaţi-vă Tatălui vostru Ceresc, când soarele e sus la amiază: „Tatăl nostru care eşti în Ceruri, trimite tuturor Fiilor oamenilor pe al tău înger al Păcii; şi trimite-l întregii omeniri pe Îngerul Muncii, căci având o sarcină sfântă nu ar trebui să cerem nicio altă binecuvântare.

„Apoi Fiul Omului va căuta pace cu cunoaşterea vremurilor trecute; căci adevărat vă spun, în Scripturile Sfinte este o comoară de o sută de ori mai mare decât bijuteriile şi aurul din cea mai bogată împărăţie, şi chiar mai preţioasă, căci cu siguranţă ele conţin toată înţelepciunea revelată de Dumnezeu Fiilor Luminii, chiar şi acele tradiţii care au ajuns la noi prin Enoh din vechime, şi înaintea lui pe o cale nesfârşită în trecut, învăţăturile Celor Mari. Şi acestea sunt moştenirea noastră, chiar aşa cum fiul moşteneşte toate posesiunile tatălui său când se arată vrednic de binecuvântarea tatălui său. Adevărat, studiind învăţăturile înţelepciunii fără vârstă ajungem să îl cunoaştem pe Dumnezeu, căci adevărat vă spun, Cei

Mari au văzut pe Dumnezeu faţă în faţă; chiar aşa, când citim

Sfintele Scripturi atingem picioarele lui Dumnezeu.

„Şi când odată vedem cu ochii înţelepciunii şi auzim cu urechile înţelegerii veşnicele adevăruri, atunci trebuie să mergem printre Fiii

Oamenilor şi să-i învăţăm, căci dacă ascundem cunoaşterea sfântă cu gelozie, pretinzând că ne aparţine, atunci suntem ca cel ce găseşte un izvor sus în munţi, şi decât să-l lase să curgă în vale să potolească setea omului şi a animalului, îl îngroapă sub stânci şi noroi, prin aceasta totodată jefuindu-se şi pe el însuşi de apă.

Mergeţi între Fiii Oamenilor şi spuneţi-le Legea Sfântă, ca şi ei să se salveze şi să intre în împărăţiile cereşti. Dar spuneţi-le în cuvinte pe care să le înţeleagă, în parabole din natură ce vorbesc din inimă, căci fapta trebuie mai întâi să fiinţeze în inima trezită.

„După această purtare, aşadar, rugaţi-vă Tatălui vostru Ceresc, când soarele e sus la amiază: „Tatăl nostru care eşti în Ceruri, trimite tuturor Fiilor Oamenilor pe al tău înger al Păcii; şi trimite conştiinţei noastre pe îngerul înţelepciunii, ca noi să putem merge pe căile Celor Mari care au văzut faţa lui Dumnezeu.

„Apoi Fiul Omului va căuta pace cu împărăţia Mamei sale

Pământeşti, căci nimeni nu poate trăi mult, nici nu poate fi fericit, decât cel ce îşi cinsteşte Mama Pământească şi îi împlineşte legile.

Căci suflarea voastră este suflarea ei; sângele vostru este sângele ei;

oasele voastre – oasele ei; carnea voastră – carnea ei; măruntaiele voastre – măruntaiele ei; ochii voştri şi urechile voastre sunt ochii şi urechile ei.

„Adevărat vă spun, sunteţi una cu Mama Pământească; ea este în voi, şi voi în ea. Din ea aţi fost născuţi, în ea trăiţi, şi în ea vă veţi întoarce iar. Sângele Mamei noastre Pământeşti este cel ce cade din nori şi curge în râuri; suflarea Mamei noastre Pământeşti este cea care şopteşte în frunzele pădurii şi suflă cu vânt puternic dinspre munţi; dulce şi tare este carnea Mamei noastre Pământeşti în fructele copacilor; puternice şi neclintite sunt oasele Mamei noastre

Pământeşti în giganticele roci şi pietre ce stau ca santinele ale vremurilor apuse; adevărat, una suntem cu Mama noastră

Pământească, şi cel ce se ataşează de legile mamei sale, şi mama

sa se va ataşa de el.

„Dar va veni o zi când Fiul Omului îşi va întoarce faţa de la Mama sa Pământească şi o va trăda, chiar negându-şi Mama şi dreptul din naştere. Atunci el o va vinde în sclavie, şi carnea ei va fi răvăşită, sângele ei poluat, şi suflarea ei înăbuşită; el va aduce focul morţii în toată împărăţia ei, şi foamea lui va devora toate darurile ei şi va lăsa doar pustiu în locul lor.

„Toate aceste lucruri le va face ignorând Legea, şi aşa cum un om ce moare încet nu îşi mai poate mirosi propria duhoare, aşa va fi şi

Fiul Omului orb faţă de adevăr; căci aşa cum el îşi jefuieşte şi devastează şi distruge Mama Pământească, tot aşa se jefuieşte şi se devastează şi se distruge pe el însuşi. Căci a fost născut din Mama

Pământească, şi una este cu ea, şi tot ceea ce face Mamei Pământeşti îşi face chiar lui însuşi.

„Demult, înainte de Marele Potop, Cei Mari umblau pe pământ, şi copacii giganţi, chiar aceia ce astăzi sunt doar legendă, erau casa şi împărăţia lor. Ei trăiau pe parcursul a multe generaţii, căci ei mâncau de la masa Mamei Pământeşti, şi dormeau în braţele Tatălui

Ceresc, şi nu cunoşteau boala, bătrâneţea sau moartea. Fiilor

Oamenilor li s-a lăsat prin testament toată gloria împărăţiilor lor, chiar şi cunoaşterea tainică a Copacului Vieţii care stă în mijlocul

Mării Eterne. Dar ochii Fiilor Oamenilor fură orbiţi de viziunile lui

Satan, şi de promisiuni de putere, chiar şi acea putere care cucereşte prin forţă şi sânge. Şi atunci Fiul Omului a rupt firele de aur ce îl legau de Mama Pământească şi de Tatăl Ceresc; el se îndepărtă din Curentul Sfânt al Vieţii unde trupul său, gândurile sale şi sentimentele sale erau una cu Legea, şi începu să îşi folosească propriile gânduri, propriile sentimente, şi propriile fapte, făcând sute de legi, pe când înainte era doar Una.

„Şi aşa Fiii Oamenilor s-au exilat singuri de la ei de acasă, şi de atunci ei s-au îngrămădit în spatele zidurilor lor de piatră, neauzind suspinul vântului în copacii înalţi ai pădurilor de dincolo de oraşele lor.

„Adevărat vă spun, Cartea Naturii este o Scriptură Sfântă, şi dacă

doriţi ca Fiii Oamenilor să se salveze şi să afle viaţa veşnică, învăţaţi-i încă odată cum să citească din paginile vii ale Mamei

Pământeşti. Căci Legea e scrisă în tot ce este viaţă. Este scrisă în iarbă, în copaci, în râuri, munţi, în păsările cerului şi în peştii mării;

doar atunci întunecata viziunea viitorului ajunge să nu se împlinească.

„După această purtare, aşadar, rugaţi-vă Tatălui vostru Ceresc, când soarele e sus la amiază: „Tatăl nostru care eşti în Ceruri, trimite tuturor Fiilor oamenilor pe al tău înger al Păcii; şi trimite în împărăţia Mamei Pământeşti pe Îngerul Bucuriei, ca inimile noastre să fie pline de cântec şi bucurie când ne cuibărim în braţele Mamei noastre.

„În sfârşit, Fiul Omului va căuta pace cu împărăţia Tatălui Ceresc;

căci într-adevăr, Fiul Omului este doar născut din sămânţa tatălui său şi din trupul mamei sale, ca să-şi poată găsi adevărata moştenire, şi să afle în sfârşit că el este fiul Regelui.

„Tatăl Ceresc este Unica Lege, care a dat formă stelelor, soarelui, luminii şi întunericului, ca şi Legii Sacre din sufletele noastre.

Căderea frunzelor, curgerea râurilor, muzica nocturnă a insectelor, toate acestea sunt guvernate de Lege.

„Pe tărâmul Tatălui Ceresc sunt multe case, şi multe sunt lucrurile tainice pe care nu le cunoaşteţi încă. Adevărat vă spun, împărăţia

Tatălui nostru Ceresc este vastă, atât de vastă încât niciun om nu-i poate cunoaşte limitele, căci nu există. Totuşi întreaga împărăţie poate fi găsită în cea mai mică picătură de rouă de pe o floare sălbatică, sau în parfumul ierbii proaspăt cosite pe câmpie sub soarele de vară. Adevărat, nu există cuvinte de a descrie împărăţia

Tatălui Ceresc.

„Glorioasă este, într-adevăr, moştenirea Fiului Omului, căci îi este dat doar să intre în Curentul Vieţii ce îl conduce în împărăţia

Tatălui său Ceresc. Dar mai întâi să caute şi să găsească pacea cu trupul său, cu gândurile sale, cu sentimentele sale, cu Fiii Oamenilor, cu cunoaşterea sacră, şi cu împărăţia Mamei Pământeşti. Căci adevărat vă spun, acesta este vasul ce îl va duce pe Fiul Omului pe

Curentul Vieţii la Tatăl său Ceresc. Trebuie să aibă pacea care este înşeptită înainte să cunoască acea pace care depăşeşte înţelegerea, chiar aceea a Tatălui său Ceresc.

„După această purtare, aşadar, rugaţi-vă Tatălui vostru Ceresc, când soarele e sus la amiază: „Tatăl nostru care eşti în Ceruri, trimite tuturor Fiilor oamenilor pe al tău înger al Păcii; şi trimite în împărăţia ta, Tată Ceresc al nostru, pe Îngerul Vieţii Veşnice, ca noi să putem zbura sub stele şi să trăim veşnic.

Şi atunci Cel Mare a tăcut, şi o mare tăcere i-a cuprins pe Fraţi, şi niciunul nu a dorit să vorbească. Umbrele târziei după-amiezi se jucau pe suprafaţa râului, nemişcată şi argintie ca oglinda, iar pe cerul ce se întuneca se putea zări filigranul lunii crescânde a păcii. Şi marea pace a Tatălui Ceresc i-a învăluit pe toţi în iubire nemuritoare.

05 – CURENŢII SACRI

Aţi venit în cel mai tăinuit cerc, în taina tainelor, cea care era veche, atunci când tatăl vostru Enoh era tânăr şi umbla pe pământ.

Iar şi iar aţi venit în călătoria voastră pentru mulţi ani, mereu urmând calea dreptăţii, trăind după Legea Sacră şi după sfintele jurăminte ale Frăţiei noastre, şi aţi făcut din trupul vostru un templu sacru unde locuiesc îngerii lui Dumnezeu. Mulţi ani aţi împărţit orele zilei cu Îngerii Mamei Pământeşti; mulţi ani aţi dormit în braţele

Tatălui Ceresc, învăţaţi de îngerii săi necunoscuţi. Aţi învăţat că

Legile Fiului Omului sunt şapte, ale îngerilor trei, iar a lui Dumnezeu

— Una. Acum veţi afla despre cele trei legi ale îngerilor, taina celor trei Curenţi Sacri şi a străvechii căi de a-i traversa; astfel vă veţi îmbăia în lumina cerului şi la urmă iată revelaţia tainei tainelor:

legea lui Dumnezeu, care este Una.

Acum la ceasul dinaintea răsăritului soarelui, chiar înainte ca Îngerii Mamei Pământeşti să respire viaţă în încă adormitul pământ, atunci intraţi în Curentul Sacru al Vieţii. Fratele vostru Copacul este cel ce deţine taina acestui Curent Sacru, şi Fratele vostru Copacul este cel ce vă învăluie în gândurile voastre, chiar aşa cum îl îmbrăţişaţi ziua, salutându-l când mergeţi singuri pe malul râului. Şi veţi fi una cu copacul, căci la începutul timpurilor toţi ne împărtăşeam în Curentul

Sacru al Vieţii care a dat naştere întregii creaţii. Şi când îl îmbrăţişaţi pe Fratele vostru Copacul, puterea

Curentului Sacru al Vieţii vă va umple tot trupul, şi veţi tremura înaintea puterii sale. Apoi inspiraţi adânc din Îngerul Aerului, şi rostiţi cuvântul „Viaţă" odată cu expiraţia. Atunci veţi deveni într-adevăr

Copacul Vieţii ce-şi scufundă rădăcinile adânc în Curentul Sacru al

Vieţii dintr-un izvor etern. Şi atunci când îngerul soarelui încălzeşte pământul, şi toate creaturile pământului se bucură de ziua cea nouă, tot astfel trupul şi spiritul vostru se bucură în Curentul Sacru al

Vieţii care curge către voi prin Fratele vostru Copacul.

Şi când soarele este sus pe cer, atunci să căutaţi Curentul Sacru al Sunetului. În căldura amiezii, toate creaturile sunt nemişcate şi caută umbră. Îngerii Mamei Pământeşti sunt tăcuţi pentru un moment. Atunci este timpul să lăsaţi Curentul Sacru al Sunetului să pătrundă în urechile voastre; căci el poate fi auzit numai în tăcere.

Gândiţi-vă la curenţii ce se nasc în deşert după o furtună neaşteptată, şi sunetul vuind al apelor când se grăbesc mai departe.

Adevărat, aceasta este vocea lui Dumnezeu, dacă nu ştiaţi. Căci după cum este scris, la început a fost Sunetul, şi Sunetul era cu

Dumnezeu, şi Sunetul era Dumnezeu: adevărat vă spun, când ne naştem, venim pe lume cu sunetul lui Dumnezeu în urechi, precum şi cu cântecul vastului cor al cerului, şi cu cântecul sacru al stelelor în orbita lor fixă; Curentul Sacru al Sunetului este cel ce traversează bolta stelelor şi împărăţia fără sfârşit a Tatălui Ceresc. El este veşnic în urechile noastre, astfel că nu îl auzim. Ascultaţi-l, atunci, în liniştea amiezii; îmbăiaţi-vă în el, şi lăsaţi ritmul muzicii lui

Dumnezeu să vă bată în urechi până când deveniţi una cu Curentul

Sacru al Sunetului. Acesta este Sunetul ce a creat pământul şi lumea, şi a înălţat munţii, şi a pus stelele pe tronurile lor de glorie în cele mai înalte ceruri.

Şi vă veţi îmbăia în Curentul Sunetului, şi muzica apelor sale va curge peste voi; căci la începutul timpurilor astfel ne-am împărtăşit

toţi în Curentul Sacru al Sunetului ce a dat naştere întregii creaţii. Şi vuietul puternic al Curentului Sunetului vă va umple întregul trup, şi veţi tremura înaintea puterii sale. Atunci inspiraţi adânc din îngerul

Aerului, şi deveniţi însuşi sunetul, ca Sacrul Curent al Sunetului să vă ducă în nesfârşita împărăţie a Tatălui Ceresc, acolo unde ritmul lumii se înalţă şi se coboară.

Şi când întunericul închide cu delicateţe ochii îngerilor Mamei

Pământeşti, atunci să dormiţi şi voi, ca spiritul vostru să îi poată însoţi pe îngerii necunoscuţi ai Tatălui Ceresc. Şi în momentul de dinainte să adormiţi, atunci să vă gândiţi la glorioasele şi lucitoarele stele, albe, strălucitoare, depărtate şi pătrunzătoare. Căci gândurile voastre de până să adormiţi sunt ca arcul îndemânaticului arcaş, ce trimite săgeata unde vrea. Lăsaţi-vă gândurile de dinainte să adormiţi să fie cu stelele; căci stelele sunt Lumină, şi Tatăl Ceresc este Lumină, chiar acea Lumină ce este de o mie de ori mai strălucitoare decât strălucirea a o mie de sori. Intraţi în Curentul

Luminii, în care chingile morţii îşi pot slăbi strânsoarea pentru totdeauna, şi eliberându-vă de hotarele pământului, urcaţi către

Curentul Sacru al Luminii prin aprinsa radiaţie a stelelor, în împărăţia fără de sfârşit a Tatălui Ceresc.

Întindeţi-vă aripile de lumină, şi în ochiul gândurilor voastre, înălţaţi-vă cu stelele în cele mai îndepărtate bogăţii ale cerului, unde nenumăraţi sori se aprind cu lumină. Căci la începutul timpurilor.

Legea cea Sfântă a spus, să fie Lumină, şi fost Lumină. Şi veţi fi una cu ea, şi puterea Curentului Sacru al Luminii vă va umple întregul trup, şi veţi tremura înaintea puterii sale. Rostiţi cuvântul „Lumină”.

când inspiraţi adânc din Îngerul Aerului, şi veţi deveni însăşi Lumina;

şi Sacrul Curent vă va purta către nesfârşita împărăţie a Tatălui

Ceresc, acolo pierzându-se în Eterna Mare de Lumină ce dă naştere întregii creaţii. Şi una veţi fi cu Curentul Sacru al Vieţii, mereu înainte de a adormi în braţele Tatălui Ceresc.

Adevărat vă spun, trupul vostru nu a fost făcut doar pentru a respira, şi a mânca, şi a gândi, ci de asemenea a fost făcut să intre în

Curentul Sacru al Vieţii. Şi urechile nu au fost făcute doar să

audă cuvintele oamenilor, cântecul pasărilor, şi muzica ploii ce cade, ci ele au fost făcute şi să audă Sacrul Curent al Sunetului. Şi ochii voştri nu au fost făcuţi doar pentru a vedea răsăritul şi apusul soarelui, secerişul spicelor de grâu şi cuvintele Sfintelor Scripturi, ci ei au fost făcuţi de asemenea să vadă Curentul Sacru al Luminii. Într-o zi trupul vostru se va întoarce la Mama Pământească; chiar şi urechile şi ochii voştri, de asemenea. Dar Curentul Sacru al Vieţii, Curentul

Sacru al Sunetului, şi Curentul Sacru al Luminii, acestea nu s-au născut vreodată, şi nu pot muri vreodată. Intraţi în Curenţii Sacri, chiar al Vieţii, al Sunetului şi al Luminii care v-au dat naştere, ca voi să puteţi ajunge în împărăţia Tatălui Ceresc şi să deveniţi una cu el, la fel cum râul se varsă în îndepărtata mare.

Mai mult decât atât nu poate fi spus, căci Curenţii Sacri vă vor duce către acel loc unde nu mai există cuvinte, şi nici chiar Sfintele

Scripturi nu pot cuprinde tainele în ele.

Evanghelia Esenianã păcii după Iisus Christos

CUVÂNT ÎNAINTE

Aproape două mii de ani au trecut de când Fiul Omului a arătat omenirii calea, adevărul şi viaţa. El a adus sănătate bolnavilor, înţelepciune ignoranţilor şi fericire celor în suferinţă.

Cuvintele sale au devenit pe jumătate uitate şi nu au fost adunate decât la câteva generaţii după ce au fost rostite. Ele au fost înţelese greşit, adunate greşit, de sute de ori rescrise şi de sute de ori transformate şi cu toate acestea ele au supravieţuit aproape două mii de ani.

Şi, deşi cuvintele sale, aşa cum le avem astăzi în Noul

Testament, au fost teribil de mutilate şi deformate, ele au cucerit cu toate acestea jumătate din omenire şi întreaga civilizaţie a vestului.

Acest fapt dovedeşte eterna viabilitate a cuvintelor Maestrului şi suprema lor valoare.

Pentru acest motiv am hotărât să publicăm cuvintele pure, originale ale lui Iisus, traduse direct din aramaică, limba vorbită de

Iisus şi de iubitul său discipol IOAN, singurul dintre discipolii lui Iisus care a notat cu perfectă acurateţe învăţăturile personale ale

Maestrului său.

Este o grea responsabilitate să proclamăm actualul Nou

Testament, care este baza tuturor religiilor creştine, ca fiind deformat şi falsificat – dar nu există religie mai înaltă decât

Adevărul. Conţinutul acestei cărţi este doar un fragment – aproximativ o optime – din manuscrisele complete care există în aramaică la Biblioteca Vaticanului şi în slavona veche la Biblioteca

Regală a Habsburgilor (în prezent proprietatea guvernului austriac).

Datorăm existenţa acestor două versiuni preoţilor nestorieni care sub presiunea avansării hoardelor lui Ginghis – Khan au fost forţaţi să fugă din Est spre Vest ducând cu ei toate scripturile vechi şi toate icoanele.

Vechile texte aramaice datează din primul secol după Christos, în timp ce versiunea în slavona veche este o traducere literală a primelor. Arheologia nu a fost în stare până în prezent să reconstituie exact cum au călătorit textele din Palestina spre interiorul Asiei, în mâinile preoţilor nestorieni.

O ediţie conţinând textul complet, cu toate referinţele necesare şi notele explicative (arheologice, istorice şi exegetice) a apărut sub numele „The Gospel of the essenes". Partea publicată acum se referă la vindecările lui Iisus. Am scos această parte înaintea restului pentru că aceasta este partea de care omenirea în suferinţă are cea mai mare nevoie astăzi.

Nu avem nimic de adăugat la acest text. – Vorbeşte de la sine.

Cititorul care studiază paginile care vor urma, cu concentrare, va simţi eterna vitalitate şi puternica evidenţă a acestor adevăruri profunde de care omenirea are nevoie astăzi, mai urgent decât oricând.

„Şi adevărul va mărturisi despre el însuşi".

EDMOND SZEKELEY – LONDRA, 1937

Şi atunci mulţi bolnavi şi mutilaţi au venit la Iisus întrebându-l:

„Dacă cunoşti toate lucrurile, spune-ne de ce suferim de toate aceste chinuri dureroase, de ce nu suntem sănătoşi ca şi ceilalţi oameni? Învăţătorule, vindecă-ne, pentru ca şi noi să putem fi făcuţi

puternici şi să nu mai trebuiască să rămânem în mizeria aceasta. Eliberează-ne de Satana şi de toate marile lui chinuri.

Învăţătorule, îndură-te de noi".

Şi Iisus a răspuns: „Fericiţi sunteţi voi, cei cărora vă este foame de adevăr, pentru că vă voi îndestula cu pâinea înţelepciunii. Fericiţi sunteţi voi cei care bateţi, pentru că vă voi deschide uşa vieţii.

Fericiţi sunteţi voi, care vreţi să vă lepădaţi de puterea lui Satan, pentru că vă voi conduce în Împărăţia îngerilor Mamei voastre, unde puterea lui Satan nu poate să intre".

Şi ei L-au întrebat plini de uimire: „Cine este Mama noastră şi care sunt Îngerii Ei? Şi unde este împărăţia Ei?"

„Mama voastră este în voi şi voi în Ea. Ea v-a născut; Ea vă dă viaţă. Ea este cea care v-a dat corpul şi Ei i-l veţi înapoia într-o zi.

Fericiţi sunteţi voi când ajungeţi să o cunoaşteţi pe Ea şi împărăţia

Ei; dacă primiţi Îngerii Mamei voastre şi dacă ascultaţi legile Ei. Vă spun cu adevărat: cel care face aceste lucruri nu va vedea niciodată boala pentru că puterea Mamei este mai presus de orice. Şi ea distruge pe Satana şi împărăţia lui şi stăpâneşte peste trupurile voastre şi peste lucrurile vii.

Sângele care circulă prin noi s-a născut din sângele Mamei noastre Pământeşti. Sângele ei cade din nori, ţâşneşte din pântecele pământului, susură în pârâurile munţilor, curge larg în râurile pământului, doarme în lacuri, vuieşte puternic în mările furtunoase.

Aerul pe care îl respirăm s-a născut din respiraţia Mamei noastre

Pământeşti. Respiraţia ei este azurie în înălţimea cerurilor, foşneşte în vârfurile munţilor, şopteşte în frunzele pădurii, unduieşte peste câmpii, doarme în văile adânci, arde fierbinte în deşert.

Tăria oaselor noastre s-a născut din tăria oaselor Mamei noastre

Pământeşti, a stâncilor şi a pietrelor. Ele stau dezgolite cerului pe vârfurile munţilor; sunt ca nişte uriaşi care zac dormind pe coastele munţilor, ca nişte statui sfinte aşezate în deşert şi sunt ascunşi în adâncimea pământului.

Delicateţea cărnii noastre s-a născut din carnea Mamei noastre

Pământeşti, a cărei carne devine galbenă şi roşie în fructele copacilor, şi ne hrăneşte în brazdele câmpiilor. Măruntaiele noastre s-au născut din măruntaiele Mamei noastre Pământeşti şi sunt ascunse ochilor noştri precum adâncimile nevăzute ale pământului.

Lumina ochilor noştri, auzul urechilor noastre, amândouă s-au născut din culorile şi sunetele Mamei noastre Pământeşti care ne înconjoară aşa cum valurile mării înconjoară peştele, aşa cum aerul învolburat înconjoară pasărea.

Adevărat, adevărat vă spun, Omul este Fiul Mamei Pământeşti şi de la ea a primit Fiul Omului întreg trupul său, aşa cum trupul unui nou născut se naşte în trupul mamei sale.

Adevărat, adevărat vă spun, voi sunteţi una cu Mama

Pământească; Ea este în voi şi voi în Ea. Din Ea v-aţi născut, în Ea trăiţi şi la Ea vă veţi întoarce din nou. Păstrat i de aceea legile Ei, pentru că nimeni nu poate trăi mult, nici nu poate fi fericit, decât cel care îşi cinsteşte Mama Pământească şi ascultă de legile Ei. Căci respiraţia voastră este respiraţia Ei, sângele vostru sângele Ei, oasele voastre oasele Ei, carnea voastră carnea ei, măruntaiele voastre măruntaiele Ei, ochii şi urechile voastre ochii şi urechile Ei.

Adevărat, adevărat vă spun, dacă nu izbutiţi să păstraţi fie şi una din toate aceste legi, dacă vă veţi face rău fie şi unuia dintre membrele trupului vostru, vă veţi pierde cu totul în boala voastră dureroasă şi acolo va fi plânsetul şi scrâşnirea dinţilor. Vă spun, până când nu veţi urma legile Mamei voastre, nu veţi putea în niciun fel să scăpaţi de moarte. Şi cel care se prinde strâns de legile

Mamei sale, de el se va prinde strâns şi Mama sa; Ea îi va vindeca toate rănile, şi el nu va deveni niciodată bolnav; Ea îi dă viaţă lungă şi îl protejează de toate chinurile de foc, de apă şi de muşcătura şerpilor veninoşi, pentru că Mama voastră v-a purtat, v-a născut şi ţine viaţa în voi.

Ea v-a dat trupul Ei şi nimeni altcineva decât Ea vă vindecă.

Fericit este cel care o iubeşte pe Mama sa şi se odihneşte liniştit la pieptul Ei, pentru că Mama voastră vă iubeşte chiar şi atunci când vă întoarceţi faţa de la Ea. Şi cu cât mai mult vă va iubi dacă vă întoarceţi faţa de la Ea. Şi cu cât mai mult vă va iubi dacă vă întoarceţi înapoi la

Ea? Vă spun cu adevărat, foarte mare este dragostea Ei, mai mare decât cei mai mari munţi, mai adâncă decât cele mai mari adâncimi. Şi pe cei care iubesc pe Mama lor, Ea nu-i părăseşte niciodată. Aşa cum o găină îşi apără puii, aşa cum mama îşi apără noul născut, tot aşa Mama Pământului protejează pe Fiul

Omului de toate pericolele şi de toate relele.

Pentru că vă spun cu adevărat, relele şi pericolele stau nenumărate în aşteptarea Fiilor Oamenilor. Beelzebub, prinţul tuturor relelor, izvorul oricărui rău, stă în aşteptare în trupul tuturor

Fiilor Oamenilor. El este moarte, domnul oricărui chin, şi luându-şi o înfăţişare plăcută, el ispiteşte şi ademeneşte pe Fii Oamenilor.

El promite bogăţii, şi putere şi palate splendide, îmbrăcăminte de aur şi argint şi o mulţime de servitori, toate acestea; el promite renume şi glorie, adulter şi desfrâu, lăcomie şi pofta de a bea, vieţi tumultuoase şi trândăvie şi zile leneşe. Şi el ispiteşte pe fiecare prin acel lucru prin care inima sa este cel mai mult înclinată. Şi în ziua în care Fii oamenilor au devenit deja sclavii tuturor acestor deşertăciuni şi spurcăciuni, atunci ca răsplată ei smulg de la Fii

Oamenilor toate acele lucruri pe care Mama pământească le-a dat lor cu atât de multă generozitate.

El ia de la ei suflarea lor, sângele lor, oasele lor, carnea lor, măruntaiele lor, ochii şi urechile lor. Şi suflarea Fiului Omului devine scurtă şi înăbuşită, plină de durere şi rău mirositoare, ca suflarea fiarelor necurate. Şi sângele lui devine gros şi rău mirositor, ca apa mlaştinilor; se năclăieşte şi se înnegreşte ca noaptea morţii. Şi oasele lui devin tari şi înnodate, se topesc înăuntru şi se rup în bucăţi ca o piatră care cade de pe o stâncă.

Şi carnea sa devine grasă şi apoasă, putrezeşte, cu râie şi bube care sunt dezgustătoare, şi scursori în descompunere, şi o mulţime de viermi dezgustători locuiesc acolo. Şi ochii lui devin ceţoşi până când noaptea întunecată îl învelește şi urechile sale devin surde ca tăcerea mormântului. Şi, în cele din urmă, rătăcitorul Fiu al Omului îşi va pierde viaţa, pentru că el nu a mai păstrat legile Mamei sale şi a adăugat păcat la păcat. De aceea sunt luate de la el toate darurile

mamei sale Pământeşti: suflarea, sângele, oasele, carnea, măruntaiele, ochii şi urechile, şi în afară de toate acestea, viaţa, cu care Mama Pământească i-a încununat trupul.

Dar dacă rătăcitorului Fiu al Omului îi pare rău de păcatele sale şi le desface, şi se introduce din nou la Mama Pământească şi dacă el ascultă de legile Mamei sale Pământeşti şi se eliberează din braţele

Satanei, rezistând ispitelor sale, atunci Mama Pământească primeşte din nou pe Fiul său rătăcitor cu dragoste şi îi trimite îngerii

Ei care îl vor putea sluji.

Adevărat, adevărat vă spun, când Fiul Omului rezistă Satanei care locuieşte în el şi nu-i face voia, în acelaşi ceas sunt găsiţi Îngerii Mamei acolo, ca ei să îl poată sluji cu toată puterea lor şi să-l elibereze cu totul pe Fiul Omului de puterea Satanei.

Pentru că niciun om nu poate sluji doi stăpâni. Pentru că, fie el slujeşte pe Beelzebub şi diavolii săi, sau slujeşte pe Mama voastră

Pământească şi îngerii săi. Fie slujeşte moartea, fie slujeşte viaţa.

Adevărat, adevărat vă spun, fericiţi sunt cei care ascultă legile vieţii şi nu hoinăresc pe cărările morţii, pentru că în ei forţele vieţii devin puternice şi ei scapă de chinurile morţii".

Şi toţi cei din jurul său i-au ascultat cuvântul cu uimire, pentru că cuvântul Său era putere, şi El îi învăţa cu totul altfel decât preoţii şi scribii.

Şi, deşi Soarele apusese de pe acum, ei nu au plecat la casele lor. S-au aşezat în jurul lui Iisus şi L-au întrebat: „Învăţătorule, care sunt aceste legi ale vieţii? Mai rămâi cu noi o vreme şi învaţă-ne.

Am vrea să ascultăm învăţăturile Tale ca să putem fi vindecaţi şi să devenim virtuoşi".

Şi Iisus a stat jos în mijlocul lor şi a spus: „Adevărat, adevărat vă spun, nimeni nu poate fi fericit, decât cel care ascultă legea".

Şi ceilalţi au răspuns: „Noi toţi ascultăm legile lui Moise, cel care ne-a dat legea, exact aşa cum ele au fost scrise în scripturile sfinte".

Şi Iisus a răspuns: „Nu căutaţi legea în scripturile voastre pentru că legea este viaţa pe când scriptura este moarte. Vă spun cu adevărat, Moise nu a primit legile sale de la Dumnezeu în scris, ci prin cuvântul

viu. Legea este cuvântul viu al Dumnezeului viu dat profeţilor vii pentru oamenii vii. În orice este viaţă, acolo este scrisă şi legea.

O vedeţi în iarbă, în copac, în râu, în munte, în păsările cerului, în peştii mării; dar căutaţi-o în primul rând în voi înşivă. Pentru că vă spun cu adevărat, toate lucrurile vii sunt mai aproape de

Dumnezeu decât scriptura care este fără viaţă. Dumnezeu a făcut astfel viaţa şi toate lucrurile vii ca ele să poată prin cuvântul etern viu să înveţe pe om legile Dumnezeului adevărat. Dumnezeu nu a scris legile în pagini de carte, ci în inima voastră şi în spiritul vostru.

Ele sunt în suflarea voastră, sângele vostru, oasele voastre, carnea voastră, măruntaiele voastre, ochii şi urechile voastre şi în fiecare părticică din trupul vostru. Ele se află în aer, în apă, în pământ, în plante, în raza Soarelui, în adâncimi şi în înălţimi. Ele toate vorbesc pentru ca voi să puteţi înţelege limba şi voinţa Dumnezeului viu.

Dar voi vă închideţi ochii pentru ca să nu puteţi vedea şi vă astupaţi urechile pentru ca să nu puteţi auzi. Adevărat, adevărat vă spun că scriptura este lucrarea omului, dar viaţa şi toate cele ce o găzduiesc sunt lucrarea Dumnezeului nostru. De ce nu ascultaţi cuvintele lui Dumnezeu care sunt scrise în lucrările Lui? Şi de ce studiaţi scripturile moarte care sunt lucrarea mâinilor omului?"

„Cum putem noi să citim legile lui Dumnezeu în altă parte decât în scripturi? Unde sunt ele scrise? Citeşte-ni-le de unde le vezi, pentru că nu cunoaştem nimic altceva decât scripturile pe care le-am moştenit de la strămoşii noştri. Spune-ne legile despre care ne vorbeşti, pentru ca auzindu-le să fim vindecaţi".

Iisus a spus: „Nu înţelegeţi cuvintele vieţii pentru că voi sunteţi în moarte. Întunericul vă acoperă ochii, iar urechile voastre sunt acoperite de surzenie. Pentru că vă spun, nu vă este de niciun folos să meditaţi asupra scripturilor moarte dacă prin faptele voastre îl negaţi pe cel care v-a dat scripturile. Adevărat, adevărat vă spun.

Dumnezeu şi legile sale nu sunt în ceea ce faceţi. Ele nu sunt în lăcomie şi în pofta de a bea, nici în vieţi tumultuoase, nici în desfrâu, nici în căutarea de bogăţii, nici în ura duşmanilor voştri, pentru că toate aceste lucruri vin din împărăţia întunericului şi de la regele tuturor relelor.

Toate aceste lucruri le purtaţi în voi înşivă şi astfel cuvântul şi puterea lui Dumnezeu nu intră în voi, pentru că relele de toate felurile şi toate spurcăciunile îşi au locuinţa în trupul vostru şi în spiritul vostru. Trupul este templul spiritului şi spiritul este templul lui Dumnezeu. Purificaţi de aceea templul pentru ca Domnul templului să poată locui acolo înăuntru şi să ocupe un loc care să fie demn de El. Şi în toate ispitele corpului şi spiritului vostru, care vin de la Satana, retrageţi-vă sub umbra cerului lui Dumnezeu.

Reînnoiţi-vă cât mai repede. Pentru că vă spun cu adevărat că

Satana şi chinurile sale nu pot fi alungate decât prin post şi rugăciune. Duceţi-vă fiecare şi postiţi singuri şi nu vă arătaţi postul nici unui om. Dumnezeu viu vă va vedea şi mare va fi răsplata voastră. Şi postiţi până când Beelzebub şi toate relele sale pleacă de la voi, şi toţi Îngerii Mamei voastre Pământeşti vin şi vă slujesc.

Pentru că vă spun cu adevărat, dacă nu postiţi nu veţi fi niciodată eliberaţi de puterea Satanei şi de toate bolile care vin de la Satana.

Postiţi şi rugaţi-vă arzător, căutând puterea Dumnezeului viu pentru vindecarea voastră. Când postiţi, ocoliţi Fiii Oamenilor şi căutaţi Îngerii Mamei voastre Pământeşti, pentru că cel care caută va găsi.

Căutaţi aerul proaspăt al pădurii şi al câmpiilor, şi acolo, în mijlocul lor, veţi găsi pe îngerul aerului. Scoateţi-vă pantofii şi îmbrăcămintea şi permiteţi îngerului aerului să vă îmbrăţişeze trupul. Apoi respiraţi adânc şi rar pentru ca îngerul aerului să poată fi adus înăuntrul vostru. Vă spun cu adevărat, îngerul aerului va alunga afară din trupul vostru toate necurăţeniile care l-au pângărit pe dinafară şi pe dinăuntru. Şi astfel toate lucrurile rău mirositoare şi necurate vor ieşi afară din voi aşa cum fumul din foc se răsuceşte în sus şi se pierde în marea aerului. Pentru că vă spun cu adevărat, sfânt este îngerul aerului, care curăţă tot ce este necurat şi care face parfumate toate lucrurile rău mirositoare. Niciun om nu poate veni în faţa lui Dumnezeu dacă îngerul aerului nu l-a lăsat să treacă.

Cu adevărat toţi trebuie să vă naşteţi din nou prin aer şi prin adevăr, pentru că trupul vostru respiră aerul Mamei noastre

Pământeşti iar spiritul respiră adevărul Tatălui nostru Ceresc.

După îngerul aerului căutaţi îngerul apei. Scoateţi-vă pantofii şi îmbrăcămintea şi permiteţi îngerului apei să vă îmbrăţişeze tot trupul. Aruncaţi-vă cu totul în braţele sale cuprinzătoare şi tot atât de des pe cât mişcaţi aerul cu respiraţia voastră, mişcaţi de asemenea apa cu trupul vostru. Vă spun cu adevărat, îngerul apei va arunca afară din trupul vostru toate necurăţeniile care v-au pângărit pe dinafară şi pe dinăuntru. Şi toate lucrurile necurate şi rău mirositoare vor curge afară din voi, la fel cum necurăţeniile hainelor spălate apă curg şi se pierd în curentul râului.

Adevărat, adevărat vă spun, sfânt este îngerul apei care curăţă tot ce este necurat şi face parfumate toate lucrurile rău mirositoare.

Niciun om nu va putea veni în faţa lui Dumnezeu dacă îngerul apei nu îl lasă să treacă. Cu adevărat vă spun, toţi trebuie să vă naşteţi din nou din apă şi adevăr, pentru că trupul vostru se scaldă în râul vieţii pământeşti, şi spiritul vostru se scaldă în râul vieţii veşnice.

Pentru că voi primiţi sângele vostru de la Mama noastră

Pământească şi adevărul de la Tatăl nostru Ceresc.

Să nu credeţi că este destul ca îngerul apei să vă îmbrăţişeze numai pe dinafară. Adevărat vă spun, necurăţenia dinăuntru este cu mult mai mare decât necurăţenia dinafară. Şi cel care se curăţă pe dinafară, dar pe dinăuntru rămâne necurat, este asemenea mormintelor care pe dinafară sunt frumos vopsite, dar pe dinăuntru sunt pline de tot felul de necurăţenii oribile şi dezgustătoare. Vă spun cu adevărat, permiteţi îngerului apei să vă boteze, de asemenea, pe dinăuntru pentru ca să vă puteţi elibera de păcatele voastre trecute şi pentru a putea deveni şi în interior la fel de puri precum spuma generoasă a râului în lumina Soarelui.

Căutaţi de aceea un tâlv mare, având tulpina lungă cât înălţimea unui om (tâlvul este o plantă asemănătoare cu un dovleac).

Umpleţi-i interiorul cu apa din râu pe care Soarele a încălzit-o, agăţaţi-l de ramura unui copac şi îngenuncheaţi pe pământ în faţa îngerului apei şi permiteţi capătului tulpinii tâlvului să intre în părţile voastre dinapoi, pentru ca apa să poată curge prin toate măruntaiele voastre. După aceasta rămâneţi îngenuncheat pe pământ în faţa

îngerului apei şi rugaţi-l pe Dumnezeu viu să vă ierte toate păcatele voastre trecute şi rugaţi-l pe îngerul apei să vă elibereze trupul de orice boală şi necurăţenie.

Apoi lăsaţi apa să se scurgă afară din trupul vostru ca să poată să scoată afară din interiorul vostru toate lucrurile necurate şi rău mirositoare ale Satanei şi veţi vedea cu ochii voştri şi veţi mirosi cu nasul vostru toate spurcăciunile şi toate necurăţeniile care v-au spurcat templul trupului; cu adevărat aţi scăpat de toate păcatele care locuiau în trupul vostru, chinuindu-vă cu tot felul de dureri. Vă spun cu adevărat, botezul cu apă că eliberează de toate acestea.

Reînnoiţi-vă botezul cu apă în fiecare zi a postului vostru, până în ziua în care vedeţi că apa care curge afară din voi este la fel de pură ca spuma râului. Duceţi-vă corpul la râu, şi acolo în braţele îngerului apei aduceţi mulţumiri Dumnezeului viu care v-a eliberat de toate păcatele voastre. Şi acest botez sfânt prin îngerul apei este:

Renaşterea într-o viaţă nouă. Pentru că ochii voştri vor vedea de acum încolo, după botezul vostru pentru ca îngerii aerului şi al apei să poată de-a pururea locui în voi şi să vă slujească tot mai mult.

Şi dacă după aceea ceva din păcatele şi necurăţeniile voastre trecute mai rămâne, căutaţi îngerul luminii Soarelui. Scoateţi-vă pantofii şi îmbrăcămintea şi permiteţi îngerului luminii să vă îmbrăţişeze tot trupul. Apoi respiraţi adânc şi rar pentru ca îngerul luminii Soarelui să poată fi adus înăuntrul vostru. Şi îngerul luminii

Soarelui va alunga din trupul vostru toate lucrurile necurate şi rău mirositoare care v-au spurcat pe dinafară şi pe dinăuntru. Şi toate lucrurile necurate şi rău mirositoare vor ieşi afară din voi aşa cum întunericul nopţii se topeşte în faţa strălucirii Soarelui care răsare.

Pentru că vă spun cu adevărat, sfânt este îngerul luminii Soarelui care curăţă toate necurăţeniile şi face parfumate toate lucrurile rău mirositoare. Nimeni nu poate veni în faţa lui Dumnezeu dacă îngerul luminii Soarelui nu l-a lăsat să treacă. Cu adevărat, toţi trebuie să vă naşteţi din nou din Soare şi din adevăr pentru că trupul vostru stă în lumina Soarelui Mamei Pământeşti, şi spiritul vostru stă în lumina Soarelui adevărului Tatălui Ceresc.

Îngerii aerului şi apei şi luminii Soarelui sunt înfrăţiţi. Ei au fost

dăruiţi Fiului Omului pentru a-l putea sluji şi pentru ca el să poată merge de-a pururea de la unul la celălalt.

De aceea sfântă este îmbrăţişarea lor. Ei sunt copiii de nedespărţit ai Mamei Pământeşti, deci să nu despărţiţi pe cei pe care Pământul şi Cerul i-au făcut Unul. Lăsaţi pe aceşti îngeri fraţi să vă îmbrăţişeze în fiecare zi şi lăsaţi-i să locuiască în voi prin tot postul vostru.

Pentru că vă spun cu adevărat, puterea diavolilor, toate păcatele şi necurăţeniile vor pleca în grabă din trupul care este îmbrăţişat de aceşti trei îngeri. Precum hoţii care fug dintr-o casă părăsită la întoarcerea stăpânului casei, unul pe uşă, unul pe fereastră, şi al treilea prin acoperiş, fiecare unde a fost găsit şi pe unde poate, tot aşa vor fugi din trupurile voastre toţi demonii răului, toate păcatele trecute şi toate necurăţeniile şi bolile care au spurcat templul trupurilor voastre. Când Îngerii Mamei Pământeşti intră în trupurile voastre, în aşa fel încât stăpânii templului intră din nou în stăpânirea lui, atunci toate mirosurile rele vor pleca în grabă prin suflarea voastră şi prin pielea voastră, prin părţile voastre ascunse şi prin părţile de dinapoi. Şi toate aceste lucruri le veţi vedea cu ochii voştri şi le veţi mirosi cu nasul vostru şi le veţi atinge cu mâinile voastre.

Şi când toate păcatele şi necurăţeniile au plecat din trupul vostru, sângele vostru va deveni la fel de pur ca sângele Mamei

Pământeşti şi ca spuma generoasă a râului în lumina Soarelui, suflarea voastră va deveni la fel de pură ca mireasma florilor parfumate; carnea voastră la fel de pură precum carnea fructelor înroşindu-se printre frunzele copacilor; lumina ochilor voştri la fel de limpede şi strălucitoare ca strălucirea Soarelui pe cerul albastru. Şi atunci Îngerii Mamei Pământeşti vă vor sluji. Şi suflarea voastră, sângele vostru, carnea voastră vor fi una cu suflarea, sângele şi carnea Mamei Pământeşti, pentru ca spiritul vostru de asemenea să poată deveni şi el una cu spiritul Tatălui Ceresc.

Pentru că, cu adevărat, nimeni nu poate ajunge la Tatăl Ceresc decât prin Mama Pământească aşa cum niciun nou născut nu poate înţelege învăţăturile tatălui său până când mama sa nu l-a alăptat, l-a scăldat, l-a hrănit şi l-a adormit. Când copilul este încă mic, locul său

este cu mama sa şi el trebuie să o asculte pe mama sa. Când copilul a crescut, tatăl său îl ia la lucru alături de el în câmp şi copilul vine înapoi la mama sa numai când ora cinei a sosit şi acum tatăl său îl învaţă pentru ca el să devină iscusit în lucrurile tatălui său. Şi când tatăl vede că a priceput învăţătura şi face bine lucrarea sa, el îi dă toate averile sale pentru ca ele să poată aparţine fiului său prea iubit, şi pentru ca fiul său să poată continua lucrarea tatălui său.

Vă spun cu adevărat, fericit este acel fiu care acceptă sfatul mamei sale şi păşeşte pe această cale. Şi de o sută de ori mai fericit este acel fiu care acceptă şi păşeşte de asemenea pe calea sfatului tatălui său, pentru că v-a fost spus: „Cinsteşte pe tatăl şi pe mama ta pentru ca zilele tale să fie multe pe acest pământ". Dar vă spun.

Fii ai Oamenilor: Cinsteşte pe Mama ta Pământească şi păstrează-i toate legile pentru ca zilele tale să fie multe pe acest Pământ, şi cinsteşte pe Tatăl tău Ceresc pentru ca viaţa veşnică să fie a ta în ceruri.

Pentru că Tatăl Ceresc este de o sută de ori mai mare decât toţi taţii şi mai drag este Fiul Oamenilor în ochii Tatălui său Ceresc şi ai

Mamei sale Pământeşti decât sunt copiii în ochii taţilor de sânge şi ai mamelor lor de sânge, şi mai înţelepte sunt cuvintele şi legile

Tatălui vostru Ceresc şi Mamei voastre Pământeşti decât cuvintele şi voinţa tuturor taţilor şi mamelor de sânge. Şi de mai multă valoare de asemenea este moştenirea Tatălui vostru ceresc şi Mamei voastre Pământeşti, veşnica împărăţie a vieţii pământeşti şi cereşti, decât toate moştenirile taţilor voştri de sânge şi ale mamelor voastre de sânge.

Şi adevăraţii voştri fraţi sunt aceia care fac voia Tatălui vostru

Ceresc şi a Mamei voastre Pământeşti şi nu fraţii voştri de sânge.

Cu adevărat vă spun că adevăraţii voştri fraţi în voia Tatălui Ceresc şi a Mamei Pământeşti vă vor iubi de o mie de ori mai mult decât fraţii voştri de sânge. Pentru că din zilele lui Cain şi Abel, când fraţii de sânge au încălcat voinţa lui Dumnezeu, nu mai există nicio frăţie de sânge adevărată, şi fraţii se poartă cu fraţii lor ca nişte străini.

De aceea vă spun: Iubiţi-vă adevăraţii fraţi în voia lui Dumnezeu

de o mie de ori mai mult decât fraţii voştri de sânge.

PENTRU CĂ TATĂL VOSTRU CERESC ESTE DRAGOSTE.

PENTRU CĂ MAMA VOASTRĂ PĂMÂNTEASCĂ ESTE DRAGOSTE.

PENTRU CĂ FIUL OMULUI ESTE DRAGOSTE.

Dragostea este cea prin care Tatăl Ceresc şi Mama Pământească şi Fiul Oamenilor devin una, pentru că spiritul Fiului Omului a fost creat din spiritul Tatălui Ceresc şi trupul din trupul Mamei

Pământeşti. De aceea deveniţi desăvârşiţi aşa cum spiritul Tatălui vostru Ceresc şi trupul Mamei voastre Pământeşti sunt desăvârşite.

Şi aşa să iubiţi pe Mama voastră Pământească după cum şi ea iubeşte trupul vostru. Şi tot aşa să iubiţi pe fraţii voştri adevăraţi după cum şi Tatăl vostru Ceresc şi Mama voastră Pământească îi iubeşte.

Şi atunci Tatăl vostru Ceresc vă va da spiritul Său sfânt. Şi atunci

Fiii Oamenilor vor da dragoste unul altuia ca fraţi adevăraţi, dragoste pe care au primit-o de la Tatăl lor Ceresc şi Mama lor

Pământească, şi ei toţi vor deveni mângâietori unul pentru celălalt.

Şi atunci va dispare de pe Pământ tot răul şi toată suferinţa, şi va fi dragoste şi bucurie pe pământ. Şi atunci Pământul va fi ca şi cerurile, şi Împărăţia lui Dumnezeu va veni. Şi atunci va veni Fiul

Omului în toată slava sa, pentru a moşteni împărăţia lui Dumnezeu.

Şi atunci Fiii Oamenilor îşi vor împărţi moştenirea lor divină.

Împărăţia lui Dumnezeu, pentru că Fiii Oamenilor trăiesc în Tatăl

Ceresc şi în Mama Pământească şi Mama Pământească şi Tatăl

Ceresc trăiesc în ei.

Şi atunci, odată cu Împărăţia lui Dumnezeu, va veni sfârşitul tuturor timpurilor, pentru că dragostea Tatălui Ceresc dă tuturor viaţă veşnică în Împărăţia lui Dumnezeu, pentru că dragostea este veşnică. Dragostea este mai puternică decât moartea.

Chiar dacă aş cunoaşte limbile oamenilor şi ale îngerilor, dacă nu aş avea dragoste, glasul meu ar suna ca tingire (vas) goală de alamă. Chiar dacă aş spune ce va veni şi aş cunoaşte toate secretele şi toată

înţelepciunea, şi chiar dacă aş avea credinţă puternică precum furtuna care ridică munţii din locul lor, dar nu aş avea dragoste, Eu nu aş fi nimic. Şi chiar aş da toate bunurile mele pentru a-i hrăni pe săraci şi aş da tot focul pe care l-am primit de la

Tatăl Meu, dar nu aş avea dragoste, nu aş fi de folos în niciun fel.

Dragostea este răbdătoare. Dragostea nu este invidioasă, nu lucrează rău, nu cunoaşte mândrie, nu este aspră nici egoistă, este înceată la mânie şi nu născoceşte nicio răutate, ea nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de dreptate. Dragostea apără totul, dragostea crede totul, dragostea speră totul, dragostea suportă totul şi niciodată nu se epuizează; dar limbile vor înceta şi cunoaşterea va dispare pentru că avem adevărul în parte şi avem şi dreptatea în parte şi greşim în parte. Dar când deplinătatea perfecţiunii va veni, tot ceea ce este parţial va deveni Totul. Când omul era copil, el vorbea ca un copil, înţelegea ca un copil, gândea ca un copil; dar când a devenit om, el a dat deoparte toate lucrurile copilăreşti. Pentru că acum vedem prin sticlă şi afirmaţii întunecoase. Acum cunoaştem parţial, dar când vom fi venit în faţa lui Dumnezeu nu vom cunoaşte în parte ci exact aşa cum vom fi fost învăţaţi de El. Şi acum rămân acestea trei: credinţă, speranţă şi dragoste, dar cea mai mare dintre acestea este dragostea.

Şi acum vă vorbesc în limba vie a Dumnezeului viu, prin spiritul sfânt al Tatălui nostru Ceresc. Încă nu este niciunul printre voi care să poată înţelege tot ceea ce spun. Cel care va prezenta scripturile vă vorbeşte în limba moartă a unor oameni morţi, prin trupul supus bolilor şi morţii. De aceea el poate fi înţeles de toţi oamenii, pentru că toţi oamenii sunt supuşi morţii şi toţi sunt în moarte: Niciunul nu vede lumina vieţii, omul orb îi conduce pe orbi pe cărarea întunecată a păcatelor, bolilor şi suferinţelor, şi în cele din urmă toţi cad în prăpastia morţii.

Sunt trimis la voi de către Tatăl, ca să pot face lumina vieţii să strălucească înaintea voastră. Lumina se cunoaşte pe sine şi cunoaşte întunericul, dar întunericul se cunoaşte numai pe sine şi nu cunoaşte lumina. Mai sunt încă multe lucruri să vă spun, dar nu le puteţi purta încă, pentru că ochii voştri sunt obişnuiţi cu întunericul şi lumina deplină a Tatălui Ceresc v-ar orbi. De aceea nu puteţi să înţelegeţi

deocamdată ceea ce vă spun în legătură cu Tatăl

Ceresc, care m-a trimis la voi. Urmaţi mai întâi doar legile Mamei voastre Pământeşti despre care v-am vorbit şi, când Îngerii Ei v-au curăţat şi reînnoit trupurile şi v-au întărit ochii, veţi fi în stare să suportaţi lumina Tatălui nostru Ceresc.

Când veţi putea privi strălucirea Soarelui de la amiază fără ca să clipiţi din ochi, atunci veţi putea privi la lumina orbitoare a Tatălui vostru Ceresc, care este de o mie de ori mai strălucitoare decât strălucirea a o mie de sori. Dar cum v-aţi putea uita la lumina orbitoare a Tatălui vostru Ceresc când voi nu puteţi să suportaţi nici măcar strălucirea Soarelui arzător. Credeţi-mă, Soarele este ca flacăra unei lumânări pe lângă Soarele adevărului Tatălui Ceresc.

Aveţi deci încredere şi speranţă şi dragoste.

Adevărat, adevărat vă spun, nu vă veţi dori răsplata. Dacă credeţi în vorbele Mele, credeţi în Cel care M-a trimis pe Mine, care este Domnul tuturor şi cu care toate lucrurile sunt cu putinţă.

Pentru că tot ce este imposibil oamenilor, toate aceste lucruri sunt cu putinţă lui Dumnezeu. Dacă credeţi în Îngerii Mamei Pământeşti şi ascultaţi legile Ei, credinţa voastră vă va întări şi nu veţi vedea boala niciodată. Aveţi speranţă de asemenea în dragostea Tatălui vostru Ceresc, pentru că cel care se încrede în El nu va fi niciodată înşelat, nici nu va vedea vreodată moartea.

Iubiţi-vă unul pe altul, pentru că Dumnezeu este dragoste, şi aşa vor strângerii Săi că mergeţi pe cărările Lui. Şi atunci toţi îngerii vor veni în faţa voastră şi vă vor servi. Şi Satana, cu toate păcălelile, bolile şi necurăţeniile lui va pleca din trupul vostru. Plecaţi şi feriţi-vă să mai păcătuiţi; pocăiţi-vă, botezaţi-vă, ca să puteţi naşte din nou şi să nu mai păcătuiţi.

Apoi Iisus s-a ridicat, dar toţi ceilalţi au rămas aşezaţi pentru că fiecare simţea puterea cuvintelor Sale. Şi atunci Luna Plină a apărut între norii care se spărgeau şi L-a învăluit pe Iisus cu strălucirea ei.

Şi scântei au ţâşnit din părul Său şi El a stat să intre în lumina Lunii de parcă ar fi plutit în aer. Şi nimeni nu s-a mişcat, nici nu s-a auzit vreo voce, şi nimeni nu a ştiut cât timp a trecut, pentru că timpul se oprise.

Atunci Iisus a întins mâinile către ei şi a spus: „Pacea să fie cu voi”. Şi El a plecat aşa cum suflarea vântului leagănă frunzele copacilor.

Încă pentru multă vreme cei din jur au rămas nemişcaţi şi apoi sau trezit în tăcere unul după celălalt, ca după un lung vis. Şi au rămas parcă ascultând o muzică minunată.

Dar în cele din urmă, unul dintre ei, ca şi cum ar fi fost puţin înfricoşat, a spus: „Ce bine că suntem aici”. Altul: „Ce bine ar fi dacă noaptea aceasta ar fi durat de-a pururea”. Şi alţii: „Ce bine ar fi fost dacă El ar fi fost cu noi întotdeauna.”; „El este trimisul lui

Dumnezeu pentru că El a sădit speranţă în inimile noastre”. Şi niciunul nu dorea să se întoarcă acasă, ci spuneau: „Nu mă duc acasă, unde totul este întuneric şi fără bucurie. De ce să ne ducem acasă, unde nimeni nu ne iubeşte?”

Ei vorbiră în acest fel pentru că aproape toţi erau săraci, şchiopi, orbi, schilozi, cerşetori, vagabonzi, dispreţuiţi în nemernicia lor, care erau ţinuţi doar din milă în casele în care găseau refugiu, doar pentru câteva zile. Chiar unii care aveau şi casă şi familie spuseră:

„Şi noi vom sta cu voi”. Pentru că fiecare om simţea că spusele

Celui care plecase legaseră mica adunare cu fire invizibile. Şi toţi simţeau că s-au născut din nou. Ei au văzut înaintea lor o lună strălucitoare, chiar şi atunci când luna era ascunsă în nori, şi în inima tuturor au înflorit flori minunate, de o frumuseţe minunată, florile bucuriei.

Şi când strălucitoarele raze ale Soarelui au apărut peste marginea Pământului, toţi au simţit că era Soarele Împărăţiei lui

Dumnezeu care venea. Cu încurajări pline de bucurie, au ieşit în întâmpinarea îngerilor lui Dumnezeu.

Şi foarte mulţi bolnavi şi necuraţi au urmat cuvintele lui Iisus şi au căutat malurile pârâilor susurând.

Ei şi-au scos pantofii şi îmbrăcămintea şi au postit şi şi-au abandonat trupul îngerilor aerului, apei şi luminii Soarelui, şi îngerii

Mamei Pământeşti i-au îmbrăţişat luându-le în stăpânire trupurile şi înăuntru şi în afară, şi ei toţi au văzut toate relele, păcatele şi necurăţeniile plecând în grabă de la ei.

Şi suflarea unora a devenit la fel de rău mirositoare ca aceea

care iese din măruntaie, şi unora le-a ieşit saliva din gură şi o vomă spurcată şi rău mirositoare a ieşit din părţile lor interioare. Toate aceste necurăţenii au curs prin gurile lor, unora prin nas, altora prin ochi şi urechi, şi multora o respiraţie fetidă şi îngrozitoare a ieşit din tot trupul lor prin toată pielea lor. Prin multe membre au ieşit afară bube mari şi fierbinţi prin care au ieşit necurăţeniile cu miros urât şi urina a curs abundent din trupurile lor; şi la foarte mulţi urina era complet uscată şi devenise groasă ca mierea de albine; urina altora era aproape roşie sau neagră şi aproape la fel de tare ca nisipul râurilor. Şi mulţi au răsuflat duhori din intestinele lor, ca respiraţia diavolilor! Şi mirosul urât a devenit atât de greu încât nimeni nu mai putea să suporte.

Şi când s-au botezat, îngerul apei a intrat în trupurile lor, şi din ei au curs afară toate spurcăciunile şi necurăţeniile păcatelor lor trecute şi ca un torent de munte s-au năpustit afară din trupurile lor o mulţime de spurcăciuni, tari şi moi. Şi pământul unde lichidul s-a scurs din ei a fost spurcat şi mirosul a devenit atât de puternic încât nimeni nu mai putea să rămână acolo. Şi diavolii au părăsit măruntaiele lor sub forma unei mari mulţimi de viermi care se zvârcoleau în mocirla necurăţeniilor lor interioare. Se zvârcoleau cu o furie neputincioasă, după ce îngerul apei i-a aruncat afară din măruntaiele Fiilor Oamenilor.

Şi apoi a coborât asupra lor puterea îngerului luminii Soarelui, şi aceştia au pierit acolo, în zvârcolirile lor disperate, călcaţi în picioare de îngerul luminii Soarelui. Şi toţi tremurau plini de groază când au văzut aceste lucruri îngrozitoare ale Satanei de care îngerii îi salvaseră. Şi ei au adus mulţumiri lui Dumnezeu care îşi trimisese îngerii pentru mântuirea lor.

Şi erau unii pe care mari dureri i-au chinuit şi care nu voiau să plece de la ei; şi, neştiind ce să facă, s-au hotărât să trimită pe unul dintre ei la Iisus, pentru că doreau foarte mult ca El să fie cu ei.

Şi când doi dintre ei s-au dus să-L caute, L-au văzut pe Iisus însuşi apropiindu-se de malul râului. Şi inimile lor s-au umplut de speranţă şi bucurie când au auzit salutul său: „Pacea să fie cu voi”.

Şi multe erau întrebările pe care ei doreau să i le pună, dar mare

le-a fost uimirea văzând că nu puteau să înceapă, pentru că nimic nu venea în inimile lor.

Atunci Iisus le-a spus: „Am venit pentru că aveţi nevoie de mine".

Şi unul a strigat: „Învăţătorule, avem nevoie într-adevăr, vino şi eliberează-ne de durerile noastre".

Şi Iisus le-a vorbit în parabole. „Voi sunteţi ca fiul risipitor care timp de mulţi ani a mâncat şi a băut şi şi-a petrecut zilele în desfrâu cu prietenii săi. Şi în fiecare săptămână, fără ştirea tatălui său, se îndatora tot mai mult şi risipea totul în câteva zile. Şi cămătarii îl împrumutau întotdeauna pentru că tatăl său avea mari bogăţii şi întotdeauna plătea răbdător datoriile fiului său. Şi în zadar a încercat cu vorbe blânde să îşi mustre fiul, pentru că el niciodată nu asculta mustrările tatălui său care îl ruga stăruitor şi în zadar să înceteze destrăbălările fără de sfârşit şi să se ducă la câmp ca să supravegheze munca slujitorilor săi.

Şi fiul mereu îi promitea orice dacă îi plătea vechile datorii, dar a doua zi începea din nou. Şi pentru mai mult de şapte ani, fiul şi-a continuat viaţa destrăbălată. Dar în cele din urmă tatăl şi-a pierdut răbdarea şi n-a mai plătit cămătarilor datoriile fiului său. „Dacă continui să plătesc mereu", a spus el, „nu va mai fi niciun sfârşit pentru păcatele fiului meu". Atunci cămătarii care erau înşelaţi, l-au luat pe fiu în sclavie pentru ca el să poată, prin truda lui zilnică, să le plătească înapoi banii pe care îi împrumutase. Şi atunci au încetat mâncarea şi băutura şi excesele zilnice. De dimineaţă şi până seara, cu sudoarea frunţii sale, el uda câmpiile şi toate membrele îl dureau în această muncă cu care nu era obişnuit. Şi trăia cu pâine uscată şi nu avea nimic altceva decât lacrimile sale cu care să o ude.

În trei zile el suferise atât de mult de căldură şi de oboseală încât i-a spus stăpânului său: „Nu mai pot să muncesc, căci toate membrele mele mă dor. Cât mai vrei să mă chinuieşti?" „După ce prin munca mâinilor tale îmi vei plăti toate datoriile şi când şapte ani vor trece vei fi liber". Şi fiul disperat a răspuns plângând „dar nu pot să mai suport nici măcar şapte zile, ai milă de mine pentru că toate membrele mă ard şi mă dor". Şi cămătarul, plin de răutate, a strigat: „Acum vei munci cu stăruinţă dacă ai putut să-ţi petreci zilele şi nopţile timp de

şapte ani în destrăbălare, acum trebuie să munceşti pentru şapte ani. Nu te voi ierta până când nu-ţi plăteşti toate datoriile, până la ultima drahmă".

Şi fiul, cu membrele torturate de durere, s-a întors cu disperare la câmp ca să-şi continue munca. Deja nu se mai putea ţine pe picioare din cauza oboselii şi a durerilor, când a şaptea zi a venit – ziua sabatului – când nimeni nu munceşte câmpul. Atunci fiul şi-a adunat restul de putere şi s-a îndreptat clătinându-se spre casa tatălui său, s-a aruncat la picioarele tatălui său şi i-a spus: „Tată, iartă-mă pentru tot trecutul meu, iartă-mi toate mâhnirile pe care ţi le-am adus. Îţi jur că niciodată nu voi mai duce o viaţă destrăbălată şi că voi fi fiul tău ascultător în toate lucrurile. Eliberează-mă din mâinile opresorilor mei. Tată, te rog, ai grijă de mine şi de membrele mele bolnave, şi nu-ţi împietri inima".

Atunci lacrimile au apărut în ochii tatălui său, şi el şi-a luat fiul în braţe şi a spus: „Să ne bucurăm, căci astăzi o mare bucurie mi-a fost dată, căci mi-am regăsit fiul iubit, care se pierduse". Şi l-a îmbrăcat cu cele mai alese haine şi întreaga zi s-au bucurat şi a doua zi dimineaţa el a dat fiului său un sac de arginţi cu care îi plătească pe toţi cămătarii cărora le era îndatorat, şi când fiul său s-a întors, el i-a spus: „Fiul meu, vezi bine că este uşor ca ducând o viaţă destrăbălată să faci datorii pentru şapte ani, dar plata lor este grea prin muncă aspră şapte ani".

„Tată, este într-adevăr greu să le plătesc chiar pentru şapte zile".

Şi tatăl său l-a mustrat spunând: „Doar de data asta ţi s-a dat voie să-ţi plăteşti datoriile în şapte zile în loc de şapte ani, restul fiindu-ţi iertat, dar ai grijă ca pe viitor să nu-ţi mai faci nicio datorie, pentru că îţi spun cu adevărat că nimeni altcineva decât tatăl tău nu îţi iartă datoriile, pentru că tu eşti fiul său. Fiindcă pentru toţi ceilalţi ar fi trebuit să munceşti din greu timp de şapte ani, aşa cum este scris în legile noastre".

„Tată, de acum încolo voi fi fiul tău iubitor şi ascultător şi nu voi mai face nicio datorie, pentru că ştiu că plata lor este grea".

Şi el s-a dus la câmpul tatălui său şi a supravegheat în fiecare zi munca slujitorilor tatălui său. Şi niciodată nu şi-a făcut slujitorii să muncească din greu. Şi anii au trecut, şi averea tatălui său a crescut tot

mai mult sub îngrijirea sa pentru că munca sa avea binecuvântarea tatălui său. Şi, încetul cu încetul, a început să îi dea înapoi tatălui său de zece ori mai mult decât risipise în şapte ani. Şi când tatăl a văzut că fiul său folosea bine slujitorii săi şi toată averea sa, i-a spus: „Fiul meu, văd că averile mele sunt pe mâini bune. Am să-ţi las toate turmele mele, casa mea, pământurile mele şi comorile mele. Fie ca toate acestea să fie moştenirea ta şi continuă să o măreşti ca eu să îmi găsesc bucuria cu tine".

Şi când fiul a primit moştenirea de la tatăl său, el a iertat datoriile tuturor datornicilor lui care nu puteau să-i plătească, pentru că el nu a uitat că datoriile sale fuseseră de asemenea iertate atunci când el nu putuse să le plătească. Şi Dumnezeu l-a binecuvântat cu viaţă lungă, cu mulţi copii şi multe bogăţii pentru că el era bun cu toţi slujitorii lui şi cu toate turmele lui".

Apoi, Iisus s-a întors către cei bolnavi şi le-a spus: „Vă vorbesc în parabole ca să puteţi înţelege mai bine cuvântul lui Dumnezeu. Cei şapte ani de mâncare şi băutură şi viaţă desfrânată sunt păcatele trecutului. Cămătarul rău este Satana. Datoriile sunt bolile. Munca grea sunt durerile. Fiul risipitor sunteţi voi înşivă. Plata datoriilor este aruncarea afară din voi a diavolilor şi a bolilor şi vindecarea trupului vostru. Sacul de arginţi primiţi primit de la tatăl este puterea eliberatoare a îngerilor. Tatăl este Dumnezeu. Averile tatălui sunt pământul şi raiul.

Slujitorii tatălui sunt îngerii. Câmpul tatălui este lumea care se preface în Împărăţia Cerurilor, dacă Fiii Omului o lucrează bine ca fiul să-şi asculte tatăl şi să supravegheze slujitorii tatălui său în câmp, decât să devină îndatorat cămătarului cel rău şi să trudească şi să asude în sclavie pentru a-şi plăti toate datoriile. Astfel, este mai bine dacă şi Fiii Omului o lucrează împreună cu Îngerii Tatălui

Ceresc. Pentru că vă spun, este mai bine ca fiul să-şi asculte tatăl şi să supravegheze slujitorii tatălui său în câmp, decât să devină datornici lui Satana, regele morţii, al tuturor păcatelor şi tuturor bolilor, decât să sufere de dureri şi să asude până şi-a plătit toate păcatele. Vă spun cu adevărat, mari şi multe sunt păcatele voastre, mulţi ani v-aţi supus farmecelor lui Satana, aţi fost lacomi, beţivi,

curvari şi datoriile voastre trecute s-au înmulţit. Şi acum trebuie să le plătiţi şi plata este grea.

De aceea, nu fiţi deja nerăbdători, după a treia zi, ca fiul risipitor, ci aşteptaţi răbdători pentru a şaptea zi, care este sfinţită de

Dumnezeu, şi apoi mergeţi cu inima umilă şi supusă în faţa Tatălui vostru Ceresc pentru ca el să vă ierte toate păcatele şi toate datoriile trecute. Cu adevărat vă spun, Tatăl vostru Ceresc vă iubeşte nesfârşit de mult, pentru că el vă dă voie să plătiţi în şapte zile datoriile a şapte ani. Acelora care datorează păcatele şi bolile a şapte ani, dar plătesc cinstit şi stăruiesc până într-a şaptea zi, lor le va ierta Tatăl nostru Ceresc datoriile tuturor celor şapte ani".

„Dar dacă păcătuim de şapte ori câte şapte ani?" a întrebat un om bolnav care suferea groaznic.

„Chiar în acest caz, Tatăl Ceresc îţi iartă toate datoriile în de şapte ori şapte zile".

„Fericiţi sunt cei care stăruiesc până la sfârşit, pentru că diavolii lui Satana scriu toate faptele voastre rele într-o carte, în cartea trupului şi spiritului vostru. Vă spun cu adevărat, nu există nicio faptă păcătoasă care să nu fie scrisă chiar de la începutul lumii în faţa Tatălui Ceresc. Dacă puteţi scăpa de legile făcute de împăraţi, de legile lui Dumnezeu nu poate scăpa niciunul dintre Fiii Omului.

Şi când veniţi în faţa lui Dumnezeu, diavolii lui Satana vor purta mărturie împotriva voastră cu faptele voastre, şi Dumnezeu va vedea păcatele voastre în cartea trupului şi spiritului vostru şi va fi trist în inima Sa, dar dacă vă pocăiţi de păcatele voastre, prin post şi rugăciune căutaţi pe îngerii lui Dumnezeu, atunci, cu fiecare zi în care continuaţi să postiţi şi să vă rugaţi, îngerii lui Dumnezeu şterg un an din datoriile voastre rele din cartea trupului şi spiritului vostru.

Şi când ultima pagină este şi ea ştearsă şi curăţată de toate păcatele voastre, atunci staţi în faţa lui Dumnezeu şi Dumnezeu se bucură în inima lui şi vă iartă toate păcatele. El vă eliberează din ghearele lui Satana şi de suferinţă. El vă ia în casa lui şi porunceşte ca toţi Îngerii Săi să vă slujească. Viaţă lungă El vă dă şi nu veţi vedea boala niciodată. Şi dacă din acel moment, în loc să păcătuiţi, vă petreceţi zilele făcând fapte bune, atunci îngerii lui Dumnezeu vor

scrie toate faptele voastre bune în cartea trupului şi spiritului vostru. Vă spun cu adevărat, nicio faptă bună nu rămâne nescrisă înaintea lui Dumnezeu, chiar de la începutul lumii. Pentru că de la împăraţii şi de la guvernatorii voştri puteţi aştepta în zadar pentru răsplată, dar niciodată faptele voastre bune nu vor aştepta răsplata de la Dumnezeu.

Şi când veniţi în faţa lui Dumnezeu, Îngerii Săi vor purta mărturie pentru faptele voastre bune. Şi Dumnezeu vede faptele voastre bune scrise în trupurile şi spiritele voastre, şi se bucură în inima Lui.

El binecuvântează trupul şi spiritul vostru şi toate faptele voastre şi vă dă drept moştenire Împărăţia Sa Pământească şi Cerească, pentru ca în ea să aveţi viaţa veşnică. Fericit este acela care poate intra în împărăţia lui Dumnezeu, pentru că el nu va vedea niciodată moartea".

Şi o mare tăcere se lăsă după cuvintele lui. Şi cei care erau descurajaţi îşi luară o nouă putere din cuvintele Lui şi continuară să postească şi să se roage. Şi cel care vorbise primul, îi spuse: „Şi eu voi stărui până de şapte ori a şaptea zi".

Iisus le răspunse: „Fericiţi sunt cei care stăruiesc până la sfârşit, pentru că ei vor moşteni Pământul".

Şi erau foarte mulţi bolnavi printre ei, chinuiţi de mari dureri şi care de-abia s-au târât la picioarele lui Iisus, pentru că nu mai puteau să meargă pe picioarele lor. Ei au spus: „Stăpâne, suntem chinuiţi de durere; spune-ne ce să facem". Şi ei i-au arătat lui Iisus picioarele în care oasele erau răsucite şi înnodate şi au spus: „Nici îngerul aerului, nici îngerul apei, nici cel al luminii Soarelui nu ne-au alungat durerile, chiar dacă ne-am botezat, am postit şi ne-am rugat, şi am urmat întru totul cuvintele tale".

„Cu adevărat vă spun, oasele voastre vor fi vindecate. Nu fiţi descurajaţi ci căutaţi pentru a vă vindeca pe vindecătorul oaselor, îngerul pământului, pentru că de acolo au fost luate oasele voastre şi acolo se vor întoarce".

Şi el a arătat locul pe care curgerea apei şi căldura Soarelui îl înmuiaseră din marginea râului în noroi argilos. „Cufundaţi-vă picioarele în noroi, pentru că îmbrăţişarea îngerului pământului să

poată scoate afară din oasele voastre toate necurăţeniile şi toate bolile. Veţi vedea pe Satana şi durerile voastre zburând din îmbrăţişarea îngerului pământului. Şi nodurile oaselor voastre vor dispărea, şi ele se vor întări, şi toate durerile voastre vor dispărea".

Şi bolnavii îi urmară cuvintele pentru că ştiau că vor fi vindecaţi.

Şi acolo erau de asemenea bolnavi care sufereau mult de dureri şi, cu toate acestea, continuau să postească, şi puterea lor se irosise şi o mare căldură îi chinuia. Şi când s-au ridicat din paturile lor ca să se ducă la Iisus, capetele lor au început să se întoarcă de parcă ar fi simţit o rafală de vânt şi de fiecare dată când încercau să se ţină pe picioare cădeau înapoi pe pământ.

Atunci Iisus a venit la ei şi le-a spus: „Voi suferiţi pentru că

Satana şi bolile lui vă chinuiesc corpurile, dar nu vă temeţi, pentru că puterea lor asupra voastră va înceta în curând. Pentru că Satana este un vecin mânios care a intrat în casa vecinului său când acesta era plecat, vrând să-i ia lucrurile din casă. Dar cineva i-a spus că duşmanul său îi răvăşeşte casă, adunând lucrurile care îl ispiteau, a văzut de departe stăpânul casei întorcându-se în grabă, s-a supărat foarte tare că nu putea să fure toate acele lucruri, şi s-a apucat să spargă şi să strice tot ce era acolo, să distrugă totul. Aşa încât dacă lucrurile nu puteau să fie a lui, nici celălalt să nu aibă nimic. Dar imediat stăpânul casei a intrat şi, înainte ca vecinul cel rău să-şi împlinească scopul, l-a luat şi l-a aruncat afară din casă.

Cu adevărat vă spun, chiar aşa a intrat Satana în corpurile voastre, care sunt locuinţa lui Dumnezeu, şi a luat în puterea sa tot ce voia să fure: respiraţia voastră, sângele vostru, oasele voastre, carnea voastră, măruntaiele voastre, ochii voştri şi urechile voastre.

Dar prin posturi şi prin rugăciunea voastră, voi aţi chemat înapoi pe stăpânul trupului vostru şi pe îngerii săi. Acum Satana vede că adevăratul stăpân al trupului se întoarce şi că acesta este sfârşitul puterii sale. De aceea, în furia lui îşi adună puterile încă o dată, pentru a vă putea distruge trupurile înaintea venirii stăpânului.

Pentru aceasta Satana vă chinuie atât de dureros, pentru că el simte că sfârşitul i-a venit. Dar nu vă lăsaţi inimile să tremure, pentru că, în curând, îngerii lui Dumnezeu vor apare să ocupe din nou

lăcaşurile lor şi să le închine din nou ca temple ale lui

Dumnezeu. Şi ei îl vor apuca pe Satana şi îl vor arunca afară din trupurile voastre cu toate bolile lui şi cu toate necurăţeniile lui. Şi fericiţi veţi fi pentru că veţi primi răsplata neclintirii voastre şi niciodată nu veţi mai vedea boala".

Şi era printre acei bolnavi unul care era mai chinuit de Satana decât toţi ceilalţi, şi trupul său era ca un schelet şi pielea era galbenă ca o frunză căzută. Era deja atât de slab încât a strigat de departe: „Învăţătorule, ai milă de mine, pentru că niciun om nu a suferit de la începutul lumii aşa cum sufăr eu. Ştiu că eşti cu adevărat trimisul lui Dumnezeu şi ştiu că dacă vrei poţi să scoţi într-o clipă pe Satana afară din trupul meu. Nu ascultă îngerii de trimisul lui Dumnezeu? Vino, învăţătorule şi scoate pe Satana afară din mine, pentru că el urlă cu furie în mine şi dureros este chinul său".

Şi Iisus a răspuns: „Satana te chinui atât de mult pentru că deja ai postit multe zile, şi nu-i plăteşti tributul. Nu-l hrăneşti cu toate spurcăciunile cu care ţi-ai spurcat până acum templul spiritului. Îl chinui pe Satana cu foamea şi, astfel, în furia lui te chinuie şi el. Nu te teme, pentru că îţi spun, Satana va fi distrus înainte ca trupul tău să fie distrus; pentru că, în timp ce posteşti şi te rogi, îngerii lui

Dumnezeu îţi apără trupul pentru ca puterea lui Satana să nu te poată distruge. Şi îngerii lui Satana sunt neputincioşi în faţa îngerilor lui Dumnezeu".

Atunci ei toţi au venit la Iisus şi cu strigăte l-au implorat spunând: „Învăţătorule, ai milă de el, pentru că suferă mai mult decât noi toţi, şi dacă nu alungi într-o clipă pe Satana afară din el, ne e teamă că nu va trăi până mâine".

Şi Iisus le-a răspuns: „Mare este credinţa voastră. Să se facă după credinţa voastră şi veţi vedea în curând faţă în faţă chipul înspăimântător al Satanei şi puterea Fiului Omului. Pentru că voi arunca afară din tine pe puternicul Satana prin puterea mielului nevinovat al lui Dumnezeu, cea mai slabă creatură a Domnului.

Pentru că spiritul sfânt al lui Dumnezeu face pe cel mai slab cel mai puternic.

Dar Satana nu vă iartă nimic şi trebuie să îi plătiţi totul, ochi

pentru ochi, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior, arsură pentru arsură, rană pentru rană, viaţă pentru viaţă, moarte pentru moarte. Pentru că plata păcatului este moartea. Să nu ucideţi, nici să nu mâncaţi carnea vânatului nevinovat, ca să nu deveniţi sclavii Satanei. Pentru că aceasta este calea suferinţelor şi ea duce la moarte. Să faceţi voia lui Dumnezeu, pentru ca îngerii lui să vă poată sluji pe calea vieţii. Ascultaţi de aceea cuvintele lui

Dumnezeu: „Iată, v-am dat fiecare iarbă care poartă sămânţa;

aceasta va fi carnea pentru voi. Şi fiecărei fiare a Pământului, şi fiecărei păsări a aerului, şi tuturor celor care se târăsc pe pământ, oriunde se află suflarea vieţii, dau drept hrană fiecare fir de iarbă verde.

De asemenea, laptele tuturor celor care se mişcă şi trăiesc pe pământ va fi hrana pentru voi; tot aşa cum lor le-am dat iarba verde, vouă vă dau laptele lor. Dar carnea şi sângele care îi dă viaţa, să nu le mâncaţi. Şi cu siguranţă, voi cere înapoi puterea sângelui vostru, sângele vostru în care se află sufletul vostru; voi cere înapoi toate animalele ucise şi sufletele tuturor oamenilor ucişi.

Pentru că Eu, Domnul Dumnezeu, sunt un Dumnezeu mare, puternic şi generos, care pedepsesc nelegiuirile părinţilor prin copii până la al treilea şi miilea neam al celor ce Mă iubesc şi respectă poruncile Mele. Iubeşte-L pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, şi cu tot sufletul tău, şi cu toată puterea ta: aceasta este prima şi cea mai mare poruncă. Şi a doua este aceasta: „Iubeşte-ţi aproapele ca pe tine însuţi”. Nu este nicio poruncă mai mare decât acestea…”

După aceste cuvinte toţi au rămas tăcuţi, în afară de unul care spuse: „Ce să fac, învăţătorule, dacă văd o fiară sălbatică omorându-mi fratele în pădure? Să-mi las fratele să piară sau să omor fiara? Nu încalc astfel legea?”

Şi Iisus răspunse: „Le-a fost spus din timpuri străvechi: Toate fiarele care mişcă pe Pământ, toţi peştii din mare şi toate păsările cerului sunt date în puterea ta. Vă spun cu adevărat, din toate fiinţele care trăiesc pe Pământ, Dumnezeu a creat doar pe om după chipul Său. De aceea, animalele sunt pentru om şi nu omul pentru animale. De aceea nu încalci legea dacă omori fiara sălbatică pentru a salva viaţa

fratelui tău. Pentru că vă spun cu adevărat, omul înseamnă mai mult decât animalul. Dar cel care omoară un animal fără motiv, fără ca animalul să-l atace, din plăcerea de a ucide sau pentru carnea lui sau pentru colţii săi, face o faptă rea şi el însuşi va fi prefăcut într-o fiară sălbatică. De aceea, sfârşitul fiarelor sălbatice este şi sfârşitul său".

Apoi altul spuse: „Moise, mai marele Israelului, a dat voie strămoşilor noştri să mănânce carnea animalelor curate şi a interzis numai carnea animalelor necurate. Atunci de ce ne interzici carnea tuturor animalelor? Care lege vine de la Dumnezeu: aceea a lui

Moise sau Legea Ta?"

Şi Iisus răspunse: „Dumnezeu a dat prin Moise zece porunci strămoşilor voştri. Aceste porunci sunt grele, au spus strămoşii voştri, şi n-au putut să le dea ascultare. Când Moise a văzut asta, i s-a făcut milă de poporul său şi nu a vrut ca el să piară. Şi el le-a dat atunci de zece ori zece porunci, mai puţin grele, ca ei să le poată urma. Vă spun cu adevărat, dacă strămoşii voştri ar fi avut puterea să urmeze cele zece porunci ale lui Dumnezeu, Moise nu ar fi avut nevoie de acele de zece ori zece porunci. Pentru că cel ale cărui picioare sunt puternice ca muntele Sionului nu are nevoie de cârje; dar cel ale cărui picioare tremură, înaintează cu cârjele şi apoi fără ele. Şi Moise a spus lui Dumnezeu: „Inima mea este plină de întristare, pentru că poporul meu se va pierde. Pentru că ei sunt fără cunoaştere şi nu pot să înţeleagă poruncile Tale.

Ei sunt ca şi copiii mici care nu pot să înţeleagă cuvintele tatălui lor. Dă-mi voie Doamne să le dau alte legi, pentru ca ei să nu piară.

Dacă nu pot fi cu Tine, Doamne, lasă-i să nu fie împotriva Ta; ca ei să se poată susţine, şi când timpul va veni şi ei vor fi copţi pentru legile Tale, descoperă-le legile Tale. De aceea, Moise a frânt cele două table de piatră pe care erau scrise cele zece porunci şi le-a dat de zece ori zece în locul lor.

Şi din aceste zece ori zece, scribii şi fariseii au făcut de o sută de ori zece porunci. Şi ei au pus poveri insuportabile pe umerii voştri, pe care nici ei înşişi nu le poartă. Pentru că, cu cât mai apropiate sunt poruncile de Dumnezeu, cu atât avem nevoie de mai puţin şi cu cât sunt mai îndepărtate de Dumnezeu, cu atât avem nevoie de mai mult.

De aceea legile fariseilor şi scribilor sunt nenumărate;

legile Fiului Omului sunt şapte; ale îngerilor sunt trei şi a lui

Dumnezeu una singură.

De aceea vă voi învăţa numai acele legi pe care le puteţi înţelege, ca să puteţi deveni oameni şi să urmaţi cele şapte legi ale

Fiului Omului. Atunci şi îngerii vă vor descoperi legile lor, pentru ca

Duhul Sfânt al lui Dumnezeu să poată coborî asupra voastră şi să vă poată conduce la legea Sa".

Şi toţi erau uimiţi de înţelepciunea Lui şi L-au rugat: „Continuă.

Învăţătorule, şi învaţă-ne toate legile pe care le putem primi".

Şi Iisus urmă: „Dumnezeu le-a poruncit strămoşilor voştri să nu ucizi. Dar inima lor era împietrită şi ei au omorât. Atunci Moise a vrut ca cel puţin să nu omoare oameni, şi le-a dat voie să omoare animale. Şi atunci inima strămoşilor voştri s-a împietrit şi mai mult şi au omorât oameni şi animale deopotrivă. Dar eu vă spun să nu omorâţi nici oameni, nici animale şi nici măcar hrana care intră în gura voastră.

Dacă mâncaţi hrana vie, asta vă va însufleţi, dar dacă omorâţi hrana, atunci hrana moartă vă va omorî la rândul ei. Pentru că viaţa vine numai din viaţă şi din moarte vine numai moartea. Pentru că tot ce omoară hrana voastră omoară şi trupurile voastre. Şi tot ce omoară trupurile voastre omoară şi sufletele voastre. Şi trupurile voastre devin ceea ce este hrana voastră, aşa cum sufletele voastre devin ceea ce sunt gândurile voastre. De aceea, să nu mâncaţi niciun lucru pe care focul sau frigul sau apa l-a distrus. Pentru că hrana arsă, îngheţată şi putrezită vă va arde, îngheţa şi putrezi corpurile voastre de asemenea.

Nu fiţi asemenea gospodarului prost care a însămânţat în ogorul său seminţe coapte, îngheţate şi putrezite. Şi toamna a venit şi câmpul său nu a dat nimic. Şi mare a fost suferinţa sa. Ci fiţi asemenea gospodarului care a însămânţat în ogorul său sămânţă vie, şi al cărui ogor a dat spice vii de grâu, întorcându-i de o sută de ori mai mult decât seminţele pe care le însămânţase. Pentru că vă spun cu adevărat, să trăiţi numai din focul vieţii şi să nu vă pregătiţi hrana cu focul morţii, care omoară hrana voastră, trupurile voastre şi de asemenea spiritele voastre".

„Învăţătorule, unde este focul vieţii?”, au întrebat unii dintre ei.

„În voi, în sângele vostru şi în trupurile voastre”.

„Şi focul morţii?”, au întrebat alţii.

„Este focul care arde în afara trupului vostru, care este mai fierbinte decât sângele vostru. Cu acest foc al morţii voi vă gătiţi hrana în casele şi în câmpiile voastre. Vă spun cu adevărat, acesta este focul care va distruge hrana şi trupurile, tot aşa cum focul răutăţii vă distruge gândurile, şi vă distruge sufletele. Pentru că trupul vostru este ceea ce mâncaţi, iar spiritul vostru ceea ce gândiţi. De aceea, nu mâncaţi nimic din ceea ce un foc mai mare decât focul vieţii l-a distrus. De aceea, pregătiţi-vă şi mâncaţi toate fructele copacilor, şi toate ierburile pământului, şi tot laptele animalelor bune de mâncat. Pentru că toate acestea sunt hrănite şi coapte de focul vieţii, toate sunt darul îngerilor Mamei noastre

Pământeşti. Dar nu mâncaţi nimic din ceea ce focul morţii îi dă gust, pentru că acesta este lucrul lui Satana”.

„Cum să ne coacem pâinea de fiecare zi fără foc, învăţătorule?”, au întrebat câţiva cu mare uimire.

„Lăsaţi îngerii lui Dumnezeu să vă pregătească pâinea. Umeziţi-vă grâul pentru ca îngerul apei să poată intra în el. Apoi puneţi-l la aer pentru ca şi îngerul aerului să-l poată îmbrăţişa. Şi lăsaţi-l de dimineaţă până seara la Soare pentru ca şi îngerul luminii Soarelui să poată coborî asupra lui. Şi binecuvântările celor trei îngeri vor face curând sămânţa vieţii să încolţească în grâul vostru.

Apoi zdrobiţi-vă grăuntele şi faceţi un aluat subţire, aşa cum au făcut strămoşii voştri atunci când au plecat din Egipt, ţara sclaviei.

Puneţi-le înapoi la lumina Soarelui încă de la răsărit şi, când Soarele se află la amiază, întoarceţi-le pe cealaltă parte pentru ca şi acolo să fie îmbrăţişate de îngerul luminii Soarelui, şi lăsaţi-le astfel până la apus, pentru că îngerii apei, aerului şi luminii Soarelui hrănesc şi coc grâul în câmp şi tot aşa ei trebuie să vă coacă pâinea voastră. Şi acelaşi Soare care cu focul vieţii, a făcut grâul să crească şi să se coacă, trebuie să vă coacă pâine cu acelaşi foc. Pentru că focul

Soarelui dă viaţă grâului, pâinii şi trupului. Dar focul morţii omoară grâul, pâinea şi trupul. Şi îngerii vii ai Dumnezeului viu servesc

numai pe oamenii vii. Pentru că Dumnezeu este Dumnezeu a tot ce trăieşte şi nu Dumnezeu a ceea ce este mort.

Deci mâncaţi întotdeauna de la masa lui Dumnezeu: fructele copacilor, grăuntele şi ierburile câmpului, laptele animalelor şi mierea albinelor. Pentru că tot ce este în afară de acestea vine de la

Satana şi vă duce pe calea păcatelor şi a bolilor la moarte. Dar hrana pe care o mâncaţi de pe masa îmbelşugată a lui Dumnezeu dă putere şi tinereţe trupului vostru, şi niciodată nu veţi vedea boala. Pentru că masa lui Dumnezeu l-a hrănit pe Matuselah din vechime şi vă spun cu adevărat, dacă trăiţi aşa cum a trăit el, atunci Dumnezeul celor vii vă va da şi vouă viaţă lungă pe Pământ, aşa cum i-a dat lui.

Pentru că vă spun cu adevărat, Dumnezeul celor vii este mai bogat decât toate bogăţiile Pământului şi masa Lui îmbelşugată este mai bogată decât cel mai bogat ospăţ al oricărui om bogat de pe

Pământ. Mâncaţi de aceea toată viaţa voastră la masa Mamei voastre Pământeşti şi niciodată nu veţi avea dorinţe. Şi când mâncaţi la masa Ei, mâncaţi toate lucrurile exact aşa cum au fost găsite pe masa Mamei Pământeşti. Nu gătiţi, nici nu amestecaţi toate lucrurile unul cu celălalt, pentru ca măruntaiele voastre să nu devină asemenea unor mocirle aburinde. Pentru că vă spun cu adevărat, aceasta este spurcăciune în ochii Domnului.

Nu fiţi ca servitorul lacom, care întotdeauna la masa stăpânului său mânca porţiile celorlalţi şi care devora totul el însuşi şi le amesteca toate laolaltă în lăcomia lui. Şi văzând asta, stăpânul său s-a mâniat pe el şi l-a alungat de la masă. Şi când toţi şi-au terminat masa, el a amestecat tot ce rămăsese pe masă şi a chemat pe servitorul lacom, spunând: Ia şi mănâncă toate acestea cu porcii, pentru că locul tău este cu ei şi nu la masa mea.

Luaţi seama de aceea şi nu spurcaţi cu tot felul de spurcăciuni templul trupurilor voastre. Mulţumiţi-vă cu două sau trei feluri de mâncare, pe care le veţi găsi întotdeauna pe masa Mamei voastre

Pământeşti. Şi nu vă doriţi să devoraţi toate lucrurile pe care le vedeţi în jurul vostru. Pentru că vă spun cu adevărat, dacă amestecaţi toate felurile de mâncare în trupul vostru, atunci pacea trupului vostru va înceta şi războiul fără de sfârşit se va dezlănţui în voi. Şi va fi şters

de pe faţa Pământului tot aşa cum familiile şi împărăţiile dezbinate lucrează spre distrugerea lor. Pentru că

Dumnezeul vostru este Dumnezeul păcii şi nu ajută niciodată dezbinarea. De aceea nu ridicaţi împotriva voastră mânia lui

Dumnezeu, ca să nu vă alunge de la masa Lui şi să nu fiţi obligaţi să mergeţi la masa Satanei, unde focul păcatelor, bolilor şi morţii vă va distruge trupul.

Şi când mâncaţi, niciodată să nu mâncaţi până vă săturaţi pe deplin. Fugiţi de ispitele Satanei şi ascultaţi de vocea îngerilor lui

Dumnezeu. Pentru că Satana şi puterea lui vă ispitesc să mâncaţi tot mai mult. Ci trăiţi prin spirit şi rezistaţi dorinţelor trupului. Şi postul vostru este întotdeauna plăcut în ochii îngerilor lui

Dumnezeu. Luaţi seama cât de mult aţi mâncat atunci când sunteţi sătui şi mâncaţi întotdeauna mai puţin cu o treime.

Faceţi ca greutatea mâncării voastre zilnice să nu fie mai puţin decât o mână (veche măsură a greutăţii = 600 gr.), dar aveţi grijă să nu fie mai mult de două mâini. Atunci îngerii lui Dumnezeu vă vor sluji întotdeauna şi niciodată nu veţi cădea în sclavia Satanei şi a bolilor lui. Nu tulburaţi munca îngerilor în trupul vostru mâncând des. Pentru că vă spun cu adevărat, cel care mănâncă mai mult de două ori pe zi face în munca Satanei. Şi îngerii lui Dumnezeu îi părăsesc trupul şi în curând Satana îl va lua în stăpânire.

Mâncaţi numai când Soarele iese la amiază şi iarăşi când este la apus. Şi nu veţi vedea niciodată boala, pentru că aşa este plăcut în ochii Domnului. Şi dacă doriţi ca îngerii lui Dumnezeu să se bucure de trupul vostru, şi ca Satana să vă ocolească, atunci nu vă aşezaţi decât o dată pe zi la masa lui Dumnezeu. Şi atunci zilele voastre vor fi lungi pe acest Pământ, pentru că asta este plăcut în ochii

Domnului. Mâncaţi întotdeauna din ceea ce se găseşte pe masa lui

Dumnezeu. Pentru că vă spun cu adevărat, Dumnezeu ştie bine de ce are nevoie trupul vostru şi când are nevoie.

De la începutul lunii Jiar mâncaţi orz; din luna Sivan mâncaţi grâu, cel mai desăvârşit dintre toate ierburile purtătoare de sământă. Şi faceţi ca pâinea voastră de fiecare zi să fie făcută din grâu, pentru ca

Domnul să poată avea grijă de trupurile voastre.

Începând din luna Tammuz, mâncaţi struguri acri, pentru ca trupul vostru să poată slăbi şi pentru ca Satana să poată pleca din el. În luna Elul adunaţi strugurii pentru ca sucul lor să vă poată servi ca băutură. În luna Marchesvan, strângeţi strugurii dulci, îndulciţi şi uscaţi de îngerul luminii Soarelui, ca să vă poată creşte trupurile, pentru ca Îngerii Domnului să poată locui în ele. Mâncaţi smochine pline de suc în lunile Ab şi Shebat şi ceea ce rămâne lăsaţi-le pentru îngerul luminii Soarelui să le păstreze pentru voi.

Mâncaţi-le cu carnea migdalelor în toate lunile în care copacii nu au fructe. Şi ierburile care vin după ploaie mâncaţi-le în luna

Thebet, pentru ca sângele vostru să poată fi curăţat de toate păcatele voastre. Şi în aceeaşi lună începeţi să beţi şi laptele animalelor voastre, pentru că de aceea a dat Domnul ierburile câmpului tuturor animalelor care dau lapte, pentru ca ele să poată hrăni pe om cu laptele lor. Pentru că vă spun cu adevărat, fericiţi sunt aceia care mănâncă numai la masa lui Dumnezeu şi ocolesc toate spurcăciunile Satanei. Nu mâncaţi hrana necurată adusă din ţări îndepărtate, ci mâncaţi întotdeauna ceea ce creşte în copacii voştri. Pentru că Dumnezeul vostru ştie mai bine ce este trebuincios pentru voi şi unde şi când. Şi el dă de mâncare tuturor popoarelor din toate împărăţiile ceea ce este mai bun pentru fiecare. Nu mâncaţi aşa cum mănâncă păgânii care se îndoapă în grabă, spurcându-şi trupurile cu tot felul de spurcăciuni.

Pentru că puterea îngerilor lui Dumnezeu intră în voi odată cu mâncarea vie pe care Domnul v-o dă la masa Sa împărătească. Şi când mâncaţi, aveţi deasupra voastră pe îngerul aerului şi dedesubtul vostru pe îngerul apei. Respiraţi adânc şi rar la toate mesele voastre, pentru ca îngerul aerului să vă poată binecuvânta mesele. Şi mestecaţi bine mâncarea cu dinţii, ca să devină apă şi ca îngerul apei să o prefacă în sânge în corpul vostru. Şi mâncaţi încet ca şi cum ar fi o rugăciune pe care o faceţi Domnului. Pentru că vă spun cu adevărat, puterea lui Dumnezeu intră în voi dacă mâncaţi în acest fel la masă.

Însă Satana preface într-o mocirlă aburindă trupul celui peste care îngerii apei şi aerului nu coboară în timpul mesei. Şi Domnul nu-l

mai îngăduie la masa Sa. Pentru că masa Domnului este un altar, şi cel care mănâncă la masa Domnului este într-un templu.

Pentru că vă spun cu adevărat, trupul Fiilor Omului este prefăcut într-un templu şi măruntaiele lor într-un altar dacă ei ascultă de poruncile lui Dumnezeu. De aceea, nu vă aşezaţi la altarul Domnului când spiritul vostru este tulburat, nici nu vă gândiţi la cineva cu mânie în templul lui Dumnezeu.

Şi intraţi în sanctuarul Domnului numai când simţiţi în voi chemarea îngerilor Săi, pentru că tot ce mâncaţi în tristeţe sau în mânie sau fără dorinţă devine otravă în trupul vostru. Pentru că suflarea Satanei spurcă toate aceste lucruri. Puneţi cu bucurie jertfele voastre pe altarul trupului vostru şi lăsaţi toate gândurile rele să plece din voi atunci când primiţi în trupul vostru puterea lui

Dumnezeu de la masa Sa. Şi niciodată nu vă aşezaţi la masa lui

Dumnezeu înainte ca El să vă cheme prin îngerul poftei de mâncare.

Bucuraţi-vă, de aceea, întotdeauna cu îngerii lui Dumnezeu la masa lor împărătească, pentru că asta este plăcut inimii Domnului.

Şi viaţa voastră va fi lungă pe acest Pământ pentru că cel mai scump servitor al Domnului vă va sluji în toate zilele voastre:

Îngerul bucuriei.

Şi nu uitaţi că fiecare a şaptea zi este sfântă şi închinată lui

Dumnezeu. Timp de şase zile hrăniţi-vă trupul cu darurile Mamei

Pământeşti, dar în a şaptea zi sfinţiţi-vă trupul pentru Tatăl vostru

Ceresc. Şi într-a şaptea zi să nu mâncaţi mâncare pământească, ci trăiţi numai din cuvintele lui Dumnezeu. Şi fiţi toată ziua cu îngerii

Domnului în Împărăţia Tatălui Ceresc. Şi în a şaptea zi lăsaţi îngerii lui Dumnezeu să clădească Împărăţia Cerurilor în trupul vostru, aşa cum munciţi voi şapte zile în Împărăţia Mamei Pământeşti. Şi nu lăsaţi mâncarea să tulbure munca îngerilor în trupul vostru în timpul celei de-a şaptea zi. Şi Dumnezeu vă va da viaţă lungă pe Pământ, ca să puteţi avea viaţă veşnică în Împărăţia Cerurilor. Pentru că vă spun cu adevărat, dacă nu mai vedeţi nicio boală pe Pământ, veţi trăi veşnic în

Împărăţia Cerurilor.

Şi Dumnezeu vă va trimite în fiecare dimineaţă Îngerul Soarelui să vă trezească din somn. De aceea, ascultaţi Chemările Tatălui vostru Ceresc şi nu zaceţi leneşi în paturile voastre pentru că îngerii aerului şi apei vă aşteaptă deja afară. Şi munciţi toată ziua cu Îngerii Mamei Pământeşti ca să puteţi ajunge să-i cunoaşteţi pe ei şi muncile lor tot mai mult şi mai bine. Dar când Soarele a apus, şi

Tatăl vostru Ceresc vă trimite Îngerul Său cel mai preţios, somnul, atunci odihniţi-vă, şi fiţi toată noaptea îngerii somnului. Şi atunci

Tatăl vostru Ceresc vă va trimite îngerii săi neştiuţi, ca ei să fie cu voi toată noaptea. Şi îngerii neştiuţi ai Tatălui vostru Ceresc vă vor învăţa multe lucruri despre Împărăţia lui Dumnezeu, tot aşa cum Îngerii Mamei Pământeşti pe care îi ştiţi, vă învaţă despre lucrurile din Împărăţia Ei.

Pentru că vă spun cu adevărat, veţi fi în fiecare noapte oaspeţii

Împărăţiei Tatălui vostru Ceresc, dacă ascultaţi de poruncile lui. Şi când vă treziţi, a doua zi dimineaţă, veţi simţi în voi puterea îngerilor neştiuţi. Şi Tatăl vostru Ceresc îi va trimite la voi în fiecare noapte, pentru ca el să vă poată clădi spiritul, tot aşa cum Mama

Pământească vă trimite Îngerii Ei, pentru ca ei să vă poată clădi trupul. Pentru că vă spun cu adevărat, dacă în timpul zilei Mama voastră Pământească vă îmbrăţişează în braţele Ei, şi noaptea Tatăl vostru Ceresc îşi trimite sărutul său asupra voastră, atunci Fii

Oamenilor vor deveni Fiii lui Dumnezeu”.

Şi Iisus a muls ugerul oii care păştea iarbă, şi a pus laptele în nisipul încălzit de Soare spunând: „Iată, puterea îngerului apei a intrat în acest lapte şi acum puterea îngerului luminii Soarelui va intra de asemenea”.

Şi laptele deveni fierbinte prin puterea Soarelui.

„Şi acum îngerii apei şi luminii Soarelui se vor înfrăţi cu îngerul aerului”.

Şi ca prin minune, aburii laptelui fierbinte au început să se ridice încet în aer.

„Vino şi inspiră pe gură puterea îngerului apei, luminii Soarelui

şi aerului, ca să poată intra în trupul tău şi să alunge pe Satana afară din tine".

Şi bolnavul pe care Satana îl chinuia a inspirat adânc aburul alb.

„Într-o clipă Satana va părăsi trupul tău, pentru că de trei zile flămânzeşte şi nu găseşte niciun fel de mâncare în tine. El va ieşi afară din tine ca să-şi potolească foamea prin laptele fierbinte, aburând, pentru că aceasta este hrana lui preferată. El va simţi mirosul şi nu va fi în stare să reziste foamei care l-a chinuit deja timp de trei zile. Dar Fiul Omului îi va distruge trupul, pentru ca el să nu mai chinuie pe nimeni de acum înainte". Atunci trupul omului bolnav a fost parcă apucat de malarie, şi a început să se forţeze ca şi cum ar fi vrut să vomite şi nu putea, a început să inspire gâfâind pentru că răsuflarea lui era pierdută. Şi a leşinat în poala lui Iisus.

„Acum Satana îi părăseşte trupul. Priviţi – şi Iisus a arătat spre gura deschisă a omului bolnav.

Şi toţi au văzut cu uimire şi groază cum Satana ieşea din gura lui sub forma unui vierme îngrozitor. Atunci Iisus a luat două pietre ascuţite şi a zdrobit capul Satanei şi a scos afară din bolnav tot corpul monstrului care era aproape la fel de lung ca şi omul. Când îngrozitorul vierme a ieşit afară din gâtul omului bolnav şi el şi-a recăpătat dintr-odată respiraţia, şi atunci toate durerile lui au încetat. Şi ceilalţi s-au uitat îngroziţi la înspăimântătorul corp al

Satanei.

„Vezi ce creatură îngrozitoare ai purtat şi hrănit în trupul tău de atâţia ani. L-am scos afară din tine şi l-am omorât ca să nu te mai poată chinui niciodată. Mulţumeşte-i lui Dumnezeu că Îngerii Săi te-au eliberat şi nu mai păcătui, pentru ca Satana să nu se întoarcă la tine din nou. Fă din trupul tău de acum înainte un templu ridicat

Dumnezeului tău". Şi Toţi erau uimiţi de cuvintele sale şi de puterea

Să Şi ei au spus: „Învăţătorule, Tu eşti cu adevărat trimisul lui Dumnezeu şi cunoşti toate secretele".

„Şi voi", a spus Iisus, „fiţi adevăraţi Fii lui Dumnezeu, pentru ca şi voi să puteţi avea parte de puterea sa, şi de cunoaşterea tuturor secretelor. Pentru că înţelepciunea şi puterea pot veni numai din

dragoste de Dumnezeu. Iubiţi, de aceea, pe Tatăl vostru ceresc şi pe mama voastră pământească cu toată inima voastră, şi cu tot spiritul vostru. Şi slujiţi-i pentru ca şi Îngerii Săi să vă slujească şi ei pe voi.

Sacrificaţi toate faptele voastre lui Dumnezeu şi nu-l hrăniţi pe Satana, pentru că plata păcatului este moartea, dar cu Dumnezeu se află răsplata binelui, dragostea Sa care este cunoaşterea şi puterea vieţii veşnice".

Şi toţi au îngenuncheat pentru a aduce mulţumiri lui Dumnezeu pentru dragostea Sa. Şi Iisus a plecat spunând: „Mă voi întoarce la toţi cei care stăruiesc în rugăciune şi în post până într-a şaptea zi. Pacea să fie cu voi".

Şi omul bolnav din care Iisus alungase pe Satana s-a ridicat, pentru că puterea vieţii îi revenise. A răsuflat adânc şi ochii săi au devenit limpezi, pentru că orice durere îl părăsise. Şi s-a aruncat pe pământul unde stătuse Iisus, a sărutat urma picioarelor Lui şi a plâns.

Şi în lunca unui râu, mulţi bolnavi au poposit şi s-au rugat îngerilor lui Dumnezeu pentru şapte zile şi şapte nopţi, şi mare a fost răsplata lor pentru că au urmat cuvintele lui Iisus. Şi la sfârşitul celei de-a şaptea zi toate durerile i-au părăsit. Şi când Soarele a răsărit peste marginea Pământului L-au văzut pe Iisus venind la ei dinspre munte, cu strălucirea Soarelui care răsare deasupra capului Său.

„Pacea să fie cu voi!" Şi nu au spus niciun cuvânt, ci s-au aruncat în faţa Lui în semn de respect pentru vindecarea lor.

„Nu-mi aduceţi mulţumiri mie, ci mamei voastre Pământeşti care v-a trimis Îngerii Săi vindecători. Mergeţi şi nu mai păcătuiţi, ca să nu mai vedeţi niciodată boala. Şi lăsaţi îngerii vindecători să devină păzitorii voştri". Dar L-au întrebat: „Încotro să ne ducem

Învăţătorule, pentru că cu tine sunt cuvintele vieţii veşnice? Spune-ne care sunt păcatele pe care trebuie să le ocolim ca să nu mai vedem niciodată boala?"

Iisus răspunse: „Facă-se după credinţa voastră", şi El s-a aşezat spunând: „Şi a fost spus din timpuri vechi: Cinsteşte-ţi Tatăl Ceresc şi Mama Pământească, şi respectă-le poruncile, pentru ca zilele tale să fie multe pe Pământ. Şi imediat după aceasta a fost dată porunca

Să nu ucizi. Pentru că viaţa este dată tuturor de Dumnezeu şi

ceea ce Dumnezeu a dat, omul să nu ia. Pentru că vă spun cu adevărat, de la o singură Mamă vine tot ce trăieşte pe Pământ. De aceea, cel care omoară, îşi omoară fratele. Şi de la el Mama Pământească îşi va întoarce faţa şi va smulge de la el sânii Ei dătători de viaţă. Şi el va fi ocolit de Îngerii Săi. Şi Satana va locui în trupul său.

Şi carnea animalelor ucise în corpul său va deveni propriul său mormânt. Pentru că vă spun cu adevărat, cel care omoară, se omoară pe sine. Pentru că în sângele său fiecare picătură din sângele lor se preface în otravă; în răsuflarea sa, răsuflarea lor se preface în sudoare; în carnea sa, carnea lor se preface în bube; în oasele sale, oasele lor se prefac în piatră; în măruntaiele lui, măruntaiele lor se prefac în putreziciune; în ochii lui, ochii lor se prefac în solzi; în urechile lui, urechile lor se prefac în scurgeri de ceară. Şi moartea lor va deveni moartea lui. Pentru că doar în slujba Tatălui vostru Ceresc sunt datoriile voastre şapte ani iertate în şapte zile.

Rezistaţi zi şi noapte ispitelor lui Satana. Nu vă treziţi noaptea, nici nu dormiţi ziua, ca să nu plece de la voi îngerii lui Dumnezeu.

Şi nu vă luaţi nicio plăcere, nici băutură, nici în vreun fum al

Satanei, care vă face să vă treziţi noaptea şi să dormiţi ziua. Pentru că vă spun cu adevărat, toate băuturile şi fumurile Satanei sunt spurcăciuni în ochii Dumnezeului vostru.

Nu curviţi nici noaptea, nici ziua, pentru că curvarul este ca un copac a cărui sevă iese afară din trunchiul său. Şi acest copac va fi uscat înainte de timpul său şi nici nu va da vreodată fruct. De aceea, nu curviţi, ca să nu vă usuce Satana trupul şi ca să nu vă facă Domnul sămânţa stearpă.

Evitaţi tot ceea ce este prea fierbinte sau prea rece. Pentru că este voia Mamei voastre Pământeşti ca nici fierbinţeala şi nici frigul să nu vă facă rău trupului. Şi nu vă lăsaţi trupurile să devină nici mai fierbinţi, nici mai reci decât aşa cum le încălzesc sau le răcesc îngerii lui Dumnezeu. Şi dacă ascultaţi de poruncile Mamei

Pământeşti, atunci ori de câte ori trupul vostru devine prea fierbinte, Ea va trimite îngerul frigului la voi, şi ori de câte ori trupul vostru devine prea rece, Ea va trimite îngerul căldurii să vă încălzească din nou.

Urmaţi pilda tuturor îngerilor Tatălui Ceresc şi Mamei Pământeşti, care lucrează zi şi noapte, fără încetare, în Împărăţiile Cerurilor şi

Pământului. Astfel, primiţi şi voi în voi înşivă pe cei mai puternici îngeri ai lui Dumnezeu, îngerii acţiunii şi lucraţi toţi împreună în

Împărăţia lui Dumnezeu.

Urmaţi pilda apei curgătoare, a vântului care bate, a răsăritului şi apusului Soarelui, a plantelor şi copacilor care cresc, a animalelor care aleargă şi zburdă, descreşterea şi creşterea lunii, stelele care pleacă şi se întorc iarăşi, toate acestea se mişcă şi fac muncile lor, şi numai ceea ce este mort este nemişcat. Şi Dumnezeu este

Dumnezeul celor vii şi Satana al celor morţi. Serviţi, de aceea, pe

Dumnezeul viu, pentru ca mişcarea veşnică a vieţii să vă poată susţine, şi ca să scăpaţi de nemişcarea veşnică a morţii.

Lucraţi, de aceea, fără încetare, pentru a clădi Împărăţia lui

Dumnezeu, ca să nu fiţi aruncaţi în împărăţia Satanei. Pentru că bucuria eternă abundă în împărăţia vie a lui Dumnezeu, dar suferinţa nemişcată întunecă împărăţia morţii a lui Satana. Fiţi de aceea Fii adevăraţi ai Mamei voastre Pământeşti şi ai Tatălui vostru

Ceresc ca să nu cădeţi în sclavia Satanei. Şi Mama noastră

Pământească şi Tatăl vostru Ceresc vă vor trimite îngerii lor ca să vă slujească. Şi îngerii lor vor scrie poruncile lui Dumnezeu în capul vostru, ca să puteţi şti, simţi şi împlini poruncile Domnului.

Şi rugaţi-vă în fiecare zi Tatălui vostru Ceresc şi Mamei voastre

Pământeşti, ca spiritul vostru să devină desăvârşit aşa cum şi spiritul sfânt al Tatălui vostru Ceresc este desăvârşit, şi ca trupul vostru să devină desăvârşit aşa cum şi trupul Mamei voastre

Pământeşti este desăvârşit. Pentru că, dacă înţelegeţi, simţiţi şi împliniţi poruncile, atunci tot ce vă rugaţi Tatălui vostru Ceresc şi

Mamei voastre Pământeşti vă va fi dat. Pentru că înţelepciunea, dragostea şi puterea lui Dumnezeu sunt mai presus de orice.

De aceea, rugaţi-vă Tatălui vostru Ceresc în acest fel:

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău. Vie împărăţia Ta. Facă-se voia Ta, precum în cer aşa şi pe Pământ.

Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Căci a Ta este

Împărăţia, puterea şi gloria, acum şi pururea, şi-n vecii vecilor.

Amin.

Şi rugaţi-vă Mamei voastre Pământeşti în acest fel:

Mama noastră, care eşti pe Pământ, sfinţească-se numele Tău.

Vie Împărăţia Ta, şi facă-se voia Ta în noi, aşa cum se face în Tine.

Şi aşa cum îţi trimiţi Îngerii Tăi în fiecare zi, trimite-ni-i şi nouă. Şi ne iartă nouă păcatele noastre, aşa cum şi noi ne ispăşim toate păcatele împotriva Ta. Şi nu ne duce spre boală, şi ne izbăveşte de tot răul, pentru că al Tău este pământul, trupul şi sănătatea. Amin".

Şi toţi s-au rugat împreună cu Iisus Tatălui Ceresc şi Mamei

Pământeşti. Şi după aceea Iisus le-a vorbit astfel: „Tot aşa cum trupurile voastre au renăscut prin Îngerii Mamei Pământeşti, fie ca spiritele voastre să renască la fel prin Îngerii Tatălui Ceresc. Astfel deveniţi adevăraţi Fii ai Tatălui vostru şi ai Mamei voastre, şi adevăraţi fraţi ai Fiilor Oamenilor. Până acum aţi fost în război cu

Tatăl vostru, cu Mama voastră şi cu Fraţii voştri. Şi aţi servit pe

Satana. Începând de astăzi trăiţi în pace cu Tatăl vostru Ceresc şi cu

Mama voastră Pământească, şi cu Fraţii voştri, Fiii Oamenilor. Şi luptaţi numai împotriva lui Satana, ca să nu vă jefuiască de pacea voastră. Voi da pacea Mamei voastre Pământeşti trupului vostru şi pacea Tatălui vostru Ceresc spiritului vostru. Fie ca pacea amândurora să domnească printre Fii Oamenilor.

Veniţi la Mine, voi toţi care sunteţi obosiţi şi care suferiţi în dezbinare şi chin! Pentru că Pacea Mea vă va întări şi vă va mângâia. Pentru că pacea Mea este copleşitor de plină de bucurie.

De aceea întotdeauna vă întâmpin în acest fel: Pacea să fie cu voi.

De aceea, întotdeauna să vă întâmpinaţi astfel unul pe celălalt, pentru ca asupra trupului vostru să poată coborî pacea Mamei voastre Pământeşti, şi asupra spiritului vostru, pacea Tatălui vostru

Ceresc. Şi atunci veţi găsi pacea şi printre voi, pentru că Împărăţia lui Dumnezeu este în voi. Şi acum întoarceţi-vă la Fraţii voştri cu care până acum aţi fost în război, şi daţi-le pacea voastră şi lor. Pentru că fericiţi sunt cei care se străduiesc pentru pace, şi daţi fiecăruia pacea voastră, tot aşa cum Eu v-am dat-o. Pentru că pacea Mea este şi a lui Dumnezeu. Pacea să fie cu voi!"

Şi el plecă dintre ei.

Şi pacea Lui coborî asupra lor; şi cu îngerul dragostei în inima lor, înţelepciunea legii în capul lor şi puterea de a renaşte în mâinile lor, s-au dus printre Fiii Oamenilor pentru a aduce lumina păcii celor care se luptau în întuneric. Şi ei se despărţiră urându-şi unul altuia:

„PACEA SĂ FIE CU TINE!"